

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1.8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3 zł, miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie. „Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówczesni i miesięczni ze dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł. „Tygodnik Ilustrowany” dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej” kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct., w prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość rażył Najwyższem postanowieniem z dnia 27 b. r. zamianować najmiłościwiej posła sejmowego Jana Lupula marszałkiem krajowym Bukowiny, a posła sejmowego dr. Józefa Rotta jego zastępcą dla kierownictwa Sejmem.

Jego ces. i król. Apostolska Mość rażył Najwyższem postanowieniem z dnia 25 sierpnia b. r. zezwolić, aby wyrażone zostało rady wyższego sądu krajowego Eliażowi Haleczko w Krakowie, z okazji przeniesienia go na własną prośbę w stan trwałego spoczynku, Najwyższe uznanie za jego wieloletnią, wierną i gorliwą służbę.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 31 sierpnia

W ciągu ubiegłej sesyi parlamentarnej we Francyi złożył jeden z reprezentantów Paryża, deputowany Chassaing, w izbie posłów wniosek, aby na przyszłość żaden poseł do parlamentu nie mógł być równocześnie radcą departamentowym, okręgowym lub municypalnym i odwrotnie: radca — posłem.

Prasa francuska, korzystając z feryi parlamentarnych, zajmuje się obecnie żywo tym wnioskiem, dotykającym sprawy ogólnego znaczenia: łączenia urzędów obywatelskich, które piastującym je powierza zaufanie wyborców.

Nie da się zaprzeczyć, że wniosek p. Chassaing ma wiele słuszności. Owo tak zwane „kumulowanie” godności obywatelskich, zwłaszcza w kraju o takim ustroju

politycznym, jaki ma Francya, nie tylko sprawia, iż w ręku pewnych jednostek schodzi się kilka urzędów, których obowiązkom jednostka poddać prawie nie może, ale nadto tamuje dostęp do urzędów obywatelskich siłom młodym, które w nich mogłyby się wyrobić i następnie godnie spełniać swe obowiązki nawet w najwyższych ciałach prawodawczych. Wniosek pana Chassaing zmierza bowiem pośrednio do tego, by młodzież, która czuje w sobie zapal do pracy politycznej, ówczesną swe siły i zaprawiała się do takiej pracy przedewszystkiem w urzędach o mniejszym zakresie działania a z nich przechodziła kolejno do wyższych magistratur. Droga do senatu wiódł winna przez izbę poselską, do izby poselskiej przez radę departamentalną, do tej przez radę okręgową, a do tej znowu powinni dostawać się przedewszystkiem ci, którzy zaprawili się już w municypalach do pracy obywatelskiej.

Lecz inna jest kwestya, czy do wprowadzenia w życie takiej zasady nadaje się forma nakazu prawodawczego. Przedewszystkiem zdarzyć się mogłoby łatwo, iż ktoś, kto jest posłem do izby poselskiej, mógłby o wiele pożyteczniej pracować także w radzie n. p. departamentalnej, niżli dziesięciu innych jego z tej rady kolegów — a ustawa musiałaby wykluczyć takie wyjątki. Powtóre, byłoby to rzeczą o wiele podnioslejszą, gdyby system taki przyjął się i zakorzenił w społeczeństwie francuskim raczej drogą zwyczajową, aniżeli drogą ustawodawczą.

Odczuwa to dobrze prasa francuska, i to nawet prasa republikańska. Organ urzędowy republikańców *Temps*, podnosi to wyraźnie i powiada, że myśl wniosku p. Chassaing powinna stać się przewodnią zasadą zwyczajną politycznego we Francyi. Organ ten wskazując na to, jak ważnym obecnie zadaniem jest dać rzeczypospolitej należyta organizacyę, to jest personal polityczny, bardziej doświadczony i niezamykający się w ciasnym kółku jednych i tych samych osobistości — zwraca się z gorącym wezwaniem do umiarkowanych republikańców, aby w szeregach młodzieży starali się o wyrobienie nowych sił, o kształcenie swoich następców. „Nie młodziecie już — powiada ten dziennik — chociaż pełni jeszcze życia.

Moglibyście wprawdzie służyć ojczyźnie i jako radcy municypalni i jako posłowie; ostatecznie jednak szeregi wasze przersedzają się. Starzy weterani! wyciągnijcie ramiona do młodych, do rekrutów waszej armii, wlejeje w nich poczucie obowiązków, które ich czekają, a zarazem nadzieję dziedzictwa politycznego, do którego objęcia będą powołani...”

Lecz to kształcenie, mające uzdolnić do dziedzictwa politycznego, powinno — zdaniem *Tempsa* — być dziełem, spełnianem powolnie, przez powolne wszczepianie w naród obyczaju. A sam Paryż dowodzi, iż stać się to może. Od lat wielu panuje tam zwyczaj, który przeszedł już niemal w zasadę, iż każdy, kto należy do rady gminnej Paryża, składa mandat swój z chwilą, gdy zostaje posłem lub senatorem. To samo powinno stać się zasadą w całej Francyi.

Kronika paryska.

Paryż, 27 sierpnia.

(Upały. — Koncerta na Polach Elizejskich. — Paulus-Proteusz. — Konkurs strzelniczy. — Poranek u pani Carnot. — Uroczystości w Tuileryach a prasa francuska. — Nauka języka rosyjskiego. — Rossyjscy żydzi w Paryżu. — Nowa komedia Dumasa i inne nowości teatralne).

(?) Słońce po prostu pali. Premienie jego padają, rzekłbyś, prostopadle a odbijając się od bruku i kamienie tworzą na ulicach Paryża atmosferę, której niepodobna nazwać inaczej, jak: przepalona. Wdychasz żar w piersi i żyjesz wśród żaru; 42° Celsyusza w cieniu a 59° na słońcu — to nie bagatel. Chwilami powietrze ochładza się, co więcej mieliśmy kilka razy deszcz ulewny; to wszystko trwa jednak krótką tylko chwilę. Obłoki, powlekające sklepienie nieba rozplywają się wkrótce a słońce zezdwojoną, zda się, siłą pali tych, którzy myśleli, iż będą już mogli wytechnąć po upałach w chłodniejszej temperaturze. Z całego kraju nadechdzą żale i skargi na gorąco. Rolnikom wypaliło słońce zasiewy i wysuszyło wszelką vegetacyę; przemysłowcom

odebrało siłę robotników lub wprost zmniejszyło ich liczbę; przeciętnym śmiertelnikom zatrwa życie a wielu przyprawia o chorobę lub nawet — o śmierć na porażenie od słońca.

Tout Paris — naturalnie o tyle *tout*, o ile nie bawi obecnie w kąpielach lub na świeżem powietrzu — otóż *tout Paris* zażdości wszystkim, którzy mogli uciec gdzieś w góry lub nad morze, i pragnąc zapomnieć o swoich miejskich dolegliwościach udaje się po pracy na Pola Elizejskie, by słuchać tam letnich „koncertów.” Tu zapaliwszy cygaro i popijając coś chłodnego, słucha się piosenek i fars znakomitego Paulusa, który nie przestał być gwiazdą Alkazarowego teatru. Paulus jest zresztą obecnie niewyczerpanem źródłem zaciekawienia i zabawy dla publiczności paryskiej: przedsięwziął sobie, iż nikt go nie ma poznać po za sceną. W przedsięwzięciu tem kierowała znakomitą komiką zarówno chęć zatrudnienia sobą opinii Paryżan, jak i ten czysto praktyczny wzgląd, by zbytnią popularność nie stała się dlań źródłem utrapienia po za sceną. Teatralny perukarz Jarry zaopatruje go więc w przeróżne brody, wąsy, faworyty i czupryny, co dzień inne. Proszę spojrzeć w jednej z bulwarowych kawiarni na tego pana, trzymającego się tak sztywnie: mina ex-wojskowego, monokl w oku, włosy na skroniach krótko ostrzyżone, wąsy poczerwione, groźnymi zakończone igłami: — to Paulus! Uważacie tam w ciemnej alei wytwornego jegomości w kraciastym garniturze, z binoklami wiszącymi na piersiach, w małym cylindrze na głowie, z rozwiewającymi się ogromnymi blond faworytami? Typowy okaz Anglika: — to także Paulus! A popatrzcie jeszcze na tego młodzieńca, od stóp do głów wykwiutnego, ubranego według ostatniej mody, w złotych trzewikach, których skrzywienie rozlega się z daleka, z laseczką trzymaną modnie w kierunku poziomym (jakby na to, by zagrażać całosci przechodzących obywateli), z brodą uczesaną „w stylu” Henryka IV, rozdzieloną na dwoje — z wonnem cygarem w ustach: — i to także Paulus! Słowem, co raz to inny, zmienny jak Proteusz.

Onegdaj w południe otwarto przy dźwiękach kapeli wojskowej konkurs strzel-

31)

Z cyklu: „Nemecyzs życia”.

HRABINA

XXI.

(Ciąg dalszy).

Sam przebąknąłem pierwszy kilka słów tłumaczących niejako moją porywczosć, a pani Wanda wyciągnęła do mnie swą rękę gestem tak rażąco wymuszonym, iż tenże mnie spowodował do objęcia jej badawczem spojrzeniem.

Wyglądała jeszcze nad wyraz wzburzona, a przymus, jaki sobie zadawała by mnie widzieć i być dla mnie uprzejmą, zdawał się w najwyższym stopniu przechodzić jej siły.

— Po cóż więc mnie wzywała te raz? — pytałem sam siebie. Cóż skłaniało tę dumną kobietę do traktowania ze mną w momencie, w którym jej mój widok był wstrętnym i oburzającym? — Miałem się więc na baczności; przy pierwszych jednak słowach hrabiny wydało mi się to rzeczą zbyteczną. Ta kobieta prawdopodobnie z naturalnej obawy skandalu pragnęła mnie udobruchać, ale bynajmniej nie myślała wchodzić zemną w jakiegokolwiek układy.

— Widzę — odezwała się siadając i wskazując mi krzesło — że pan jesteś prawdziwym przyjacielem Edwarda. Domyślasz

się pan, jak to mnie cieszyć musi, mnie, która go tak... szalenie kocham... Dla tego też postanowiłam z panem pomówić o kwestyi, która dziś była przyczyną tego zajścia, i która mnie, mnie, tak umiejacą nad sobą panować — wyprowadziła... *hors des gonds*... *Veillez oublier* — dodała z sykliwym i wymęczonym uśmiechem, by zaraz podchwycić:

— Edward mi doniósł dziś o monstualnym swym projekcie... ha! ha! który uważam za wynik nieszczęśliwego wypadku, jakim była jego bytność w tym domu, o co zresztą do pana najmniejszej nie mam pretensyi... Wiem od księcia, że to był... wypadek.

— Tak — wtrąciłem znów wpadając w rozdrażnienie; — ale nie wiem o jakim monstualnym projekcie Edwarda mówisz pani?

Pani Wanda skierowała na mnie, jakby sztucznie wywołane zdumione spojrzenie.

— Edward mi powiedział — ciągnęła — iż jest po słowie, ha! ha! z panną Narkiewicz?

— Więc to? — To panie! Dla mnie... Ha! ha! — odpowiadając śmiała się nerwowo — dla mnie to przestaje być monstualnem, to zaczyna być zabawnem, *je serais capable de croire qu'il est fou*.

Urwała, pomyślała i znów innym tonem podchwyciła:

— Pan jesteś tak dobrze z Edwardem *et puis* znasz pan te panna Narkiewicz. Chęć więc pana, nie obowiązując go do sekretu, o mojej pod tym względem woli poinformować. Uważam dzisiejsze oświadczenie Edwarda

za dziecinstwo, ale dziecinstwo może się stać rzeczą seryo, jeśli bym się nie chwyciła energicznych środków działania... najenergiczniejszych! *absolument*.

Tu zacięła usta właściwą sobie mimiką, gdy mówiła o poważnych rzeczach i swej woli, a po chwili ciągnęła:

— Edward, pragnę, by wyjechał z panem za granicę. *Il n'est plus question de mariage pour lui*. Jest dzieckiem, ale...

— Przepraszam — wtrąciłem. — Wszak dopiero pani mi powiedziałaś, że Edward jest po słowie. Czyż zechce więc?...

Pani Wanda spaśowała. — Więc pan przypuszczasz, że panna Narkiewicz będzie... że panna Narkiewicz, dowiedziawszy się o mej woli, nie zwolni Edwarda ze słowa.

— Przypuszczam... — Ha! ha! — zaśmiała się hrabina powstając z krzesła i biorąc się pod boki ruchem jej zupełnie obym — ha! ha! ha!

Nagle spowaźniała. Oczy jej zaś grały świecącym blaskiem, usta się zacięły. Zwróciła się do księcia.

— *Prince!* Cóżem ci powiedziała? Tu nie ma co używać półśrodków... tu trzeba działać.

Zadzwoń na lokaja i chodź do pokoju, aż tenże się zjawi.

— Depesza na stole! — rozkazała — wysłać ją natychmiast!

Podczas gdy lokaj brał papier ze stołu, księżą szepnął do pani Wandy prosiącym tonem. On akcyi nie lubił, nie lubił na nią patrzeć nawet.

— *Comtesse*...

— Oh! — syknęła — rzeczy są za-nadto daleko posunięte. *Fajrai*...

Zwróciła się do mnie, a była już w stanie rozdrażnienia graniczącego z gorączką. Wyciągnęła do mnie swą rękę zacięniętą w pięść i mówiła:

— Ja Narkiewiczów tak trzymam, tak! tak!! *J'ai eu un moment de pitié*. Mówisz pan, że panna Narkiewicz nie zwolni mego syna... panna Narkiewicz?! A więc z powodu niej odwleczę się podróż Edwarda. Jej wpływ zginie w dniu, w którym jej tu nie będzie, choćby później. Od dziś za tydzień wyjadą ztąd Narkiewicz, bo wystawiłam na sprzedaż tę... Wybranówkę. A od dziś za trzy miesiące Wybranówka będzie wymazana ze spisu wołyńskich miejscowości, z ziemią ją zrównam! *il n'en sera plus question!*

Chodziła po komnacie, a chodząc mówiła, jakby sama do siebie:

— Nie może być inaczej... Panna Narkiewicz zawadza mi tu, więc ją powołuję do domu. Ale panna Narkiewicz zawadzałaby mi tam... a ja chcę wrócić do siebie... Ha! ha! Od dziś za tydzień wywietrzą jej z głowy romans, a ja wtedy skorzystam z tej chwili... Ah! co będą o tem mówić!

Tu do mnie się zwróciła i dodała:

— Od dziś za dwa miesiące nie będzie Narkiewiczów na świecie. *N'en parlons pas alors*.

Usiadła spokojniejsza i ciągnęła:

— Proszę więc pana, byś zechciał się wybrać w podróż z Edwardem.

— Jeśli tylko zechce — jak się zobowiązałem, jestem na pani rozkazy.

niczy, urządzony przez związek strzeleckich towarzystw w okręgu paryskim. Odbyna się on także na Polach Elizejskich, w pawilonie miasta Paryża, tuż obok wystawy robót kobiecych: tam, gdzie przed trzema miesiącami podziwialiśmy arcydzieła sztuki ogrodniczej, a przed sześciu miesiącami arcydzieła sztuki kulinarnej. Obecnie ustawiono w głębi sali 24 tarcz w rozmaitem oddaleniu, stosownie do broni: dla karabinów na 300 metrów, dla pistoletów na 12 metrów. Od godziny 9 rano do 6 wieczorem współubiegający się strzelają pod kontrolą wybranych osób, które zapisują ilość strzałów trafionych i chybnionych. Po bokach sali i na ścianach rozłożono lub rozwieszono rozmaite broń, naboje, nagrody za celne strzały i t. p. Pieniężne nagrody wynoszą razem 10.000 fr.

Wczoraj znowu w angielskim ogrodzie parku zamkowego w Fontainebleau odbył się rozkoszny poranek, który dla oficerów garnizonu, dla wyższych urzędników i znakomitości miasta dała pani Carnot. W dwóch kioskach przegrzywały na przemian dwie kapiele wojskowe, a w wielkim, rozpiętym na trawie namiocie... tańczono ochoczo aż do zachodu słońca. Widocznie w Fontainebleau nie panują upały. Pan i pani Carnot, otoczeni gener. Bovins, podpułkownikiem Chamoim, majorem Pistorem i dwoma swymi synami, przyjmowali gości w jednej z sal mezaninu, z kądem po kilku zaledwie stopniach można już zejść do ogrodu...

O bankructwie przedsiębiorstwa francusko-rosyjskiego w Tuileryach, wiecie już dosyć; prasa obwinia rząd, iż pozwolił z taką łatwością na to przedsiębiorstwo, i p. Perrina, iż swemi oszustwami spowodował krach; opinia publiczna natomiast — ta opinia, która istnieje jeszcze poza prasą — obwinia właśnie prasę, iż ona to zaszczepia laurów i... olbrzymich dochodów panu Perrinowi, systematycznie prowadzoną wojną podjazdową przeciw przedsiębiorstwu doprowadziła je do ruiny. Czy krach tego przedsiębiorstwa oznacza także krach idei francusko-rosyjskiej miłości? Nie wiem, ale być może, iż jestto początek końca. Tymczasem jednakowoż Francuzi będą się uczyć po rosyjsku. *Figaro* dodaje do tej wiadomości taki komentarz, iż nie chodzi przytem o względy polityczne, a tylko „niesłychane postępy, które porobili Rosyjanie na wszystkich polach ludzkiej działalności (!)“ przemawiają za tą nowością. Tak jest! „niesłychane“ postępy — a raczej takie, o których nikt nie słyszał: niesłyszane!

Od połowy tego miesiąca znajduje się w Paryżu około stu żydów, wypędzonych z Rosyi: mężczyźni, kobiety i dzieci, którzy zamierzają się udać do posiadłości br. Hirscha w południowej Ameryce. Od miesiąca przejechało przez Paryż już z 600 żydów, dzięki jednemu br. Hirschowi przedkodyfują ich dalej. Ci ostatni jednak muszą dłużej czekać, barona Hirscha nie ma bowiem w Paryżu. Ostatni ten transport żydów pochodzi z Odesy. Z Odesy przywieziono ich do Konstantynopola a stąd okrętem do Marsylii odesłał ich konsystorz żydowski, następnie do Lyonu, stąd posłano ich do Dijon, a dalej

— Myślisz pan? Przypuszczasz pan, że nie zechce?

— Pani! — odparłem — ludzie zdrowi na umyśle sądzą innych podług siebie.

— *Je ne comprend pas* — syknęła.

— Gdybym się wczoraj oświadczył

pannie X, tobym jutro nie wyjeżdżał w podróż.

Hrabinę dusiło coś, chwilę nie mogła mówić, tylko obłąkanym wzrokiem mi się przyglądała. Nagle oczy jej się zwilżyły, oddechnęła głębiej i spazmatycznie zaczęła szlochać. Łzy wściekłości, łzy, wydobyte pierwszy raz zapewne odczują bezsilnością, straszną w jej wieku i przy jej charakterze, trysnęły z jej oczu strumieniem.

— A więc — zawołała wśród łkania — po latach dwudziestu, ten przeklęty ród, zabrawszy mi męża, chce mi zabrać syna. Ha! Zerwała się do księcia:

— *Comprenez vous prince?*

Korybutowicz, czy wzruszony, czy przestraszony tą sceną, szepnął błagającym tonem:

— *Comtesse... Wanda...*

Wstrzymała łkanie i podnosząc rękę do góry, zawołała:

— Prędkiej zginę, raczej go zabiję!

Upadła bezsilna na fotel i dusiła się. Korybutowicz się zerwał, pobiegł po sole. Ja uciekłem.

Zaledwie jednak doszedłem do sieni, blady, zgnębony, książę już był za mną. Słyszałem, jak poszedł do doktora. Zrobiliśmy kilka kroków w kierunku schodów. Tu jednakże Korybutowicz się obsunął i usiadł na stopniach marmurowych.

— Pozwól... odpocznę... — bełkotał — oh! *j'aborre les scènes...* jestem *anéanti*. POCO mi tego było?... poco?

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wincenty hr. Łoś.

do Fontainebleau. Ponieważ w Fontainebleau nie mogli znaleźć nigdzie schronienia, przeto musieli przez trzy dni i noce mieszkać w lesie i żebrać o kawałek chleba. Obóich przedstawiał straszny widok, a gdy przybyli następnie na dworzec, Francuzi, nie przywykli do takiego widoku i... takiego zapachu, uciekali od nich ze strachem. Gdy stanęli w Paryżu, rozłożyli się obozem wzdłuż murów więzienia Mazas. Widoku, jaki przedstawiali, opisywać nawet nie będę. Był on wstrętny i okropny zarazem. Od Lyonu już nikt zgoła się nimi nie zajmował. Ostatecznie wdała się policja w sprawę i zmusiła pomocniczy komitet żydowski, iż na własny koszt pomieścił nieszczęśliwych w gospodach.

Ażebym zakończyć czemś przyjemniejszem, donoszę wam jeszcze, iż na rozpoczęcie się już wkrótce nowy sezon teatralny zapowiedzianą mamy jedną nowość, która budzi ogólną uwagę. Oto, po czteroletnim milczeniu przemówił znowu Dumas i zdawna już zapowiedziana komedia jego p. t. *La route de Thèbes* pojawi się niezawodnie z końcem listopada na deskach *Théâtre français*. Także i Sardou przygotowuje kilka nowości na zbliżającą się zimę, ale bojąc się niedyskrecyi dziennikarzy otoczył się zupełną tajemniczością. Bisson, Millaud, Valabrégue, Chivot, Gondillot, Médémier, Blum, Toché i liczni inni, więcej lub mniej słynni paryscy autorowie są wprost innego zdania i nie żałują nietylko zapowiedzi nowych swych sztuk, ale nawet i szczegółów o nich.

Nominacje na kolejach w Królestwie.

Korespondent petersburski *Czasu* podaje kilka szczegółów, dotyczących nominacji urzędników na kolejach w Królestwie. Otóż w myśl znanego rozporządzenia p. Wittego, zarząd kolei miał do 1 września przedstawić ministerstwu komunikacyi kandydatów pochodzenia rosyjskiego na posady naczelników wydziałów na kolejach żelaznych w Królestwie. Na kolei nadwiślańskiej przedstawieni zostali: na naczelnika służby drogowej, czyli głównego inżyniera p. Raszewski z drogi bałtyckiej, na naczelnika wydziału mechanicznego inżynier Łapczyński z drogi syzranowiazimskiej, a na naczelnika ruchu p. Werchowski. Nominacya tych kandydatów przez zarząd kolei może nastąpić dopiero pod tym warunkiem, jeśli minister komunikacyi na nich się zgodzi.

W myśl rozporządzenia ministra komunikacyi, wszyscy urzędnicy kolejowi wyznaczeni przez rząd na przestrzeni Brześć Litewski-Smołeńsk będą przeniesieni na przestrzeń Smoleńsk-Moskwa; nadto polecił minister komunikacyi, aby na przyszłość na przestrzeni Brześć Litewski-Smołeńsk wcale nie przyjmować ani urzędników, ani służby wyznaczeni nieprawosławnych.

Międzynarodowy kongres kolejowy.

Członkowie międzynarodowego kongresu kolejowego przyjmowani są z wielkimi honorami. Codziennie odbywają się na ich cześć bankiety, obiady, rauty.

Dnia 28-go b. m. byli oni na obiedzie w pałacu zimowym. Po trzecim daniu generał-adjutant Richter wniósł toast na zdrowie monarchów zagranicznych i prezydentów rzeczypospolitych, a prezes stałego biura kongresów, pan Belpaire, na zdrowie carstwa. Na bankiecie w Pałacu, po hymnie rosyjskim, orkiestra odegrała hymny: duński, austriacki, angielski i amerykański. W czasie uczyły wzniesiono liczne toasty. Minister dróg i komunikacyi wygłosił toast na cześć delegatów i dam z nimi przybyłych, a główny dyrektor kolei parysko-lugdunskiej wniósł toast w języku rosyjskim, co, jak powiada depeza, rozczuliło do łez obecnych na bankiecie Rosyan.

Na cześć członków kongresu dał także świetny raut ambasador francuski, br. Montebello, w którym wzięli udział wszyscy ministrowie rosyjscy i liczni dostojnicy carscy.

Kongres ma być dzisiaj formalnie zamknięty, a następny odbędzie się dopiero w r. 1895.

Kongresy kolejowe, jak wiadomo, wstępują tylko w charakterze doradczym; ich uczestnicy nie mają prawa, ani upoważnienia do powzięcia uchwał obowiązujących. Pomiedzy specjalistami, zebranymi z różnych stron Europy i nawet z innych części świata następuje wymiana myśli i poglądów na różnorodne kwestye kolejowe, poczem każdy stara się za powrotem do własnego kraju zużytkować wrażenia i doświadczenia, wyniesione z kongresu. W Petersburgu odbywa się czwarty kongres kolejowy. Pierwszy był w Brukseli w r. 1885, drugi w Medyolanie w r. 1887, trzeci w Paryżu w r. 1889. Kongresami międzynarodowemi zarządza stała międzynarodowa komisya, składająca się

z 29 członków, jako przedstawiciele różnych kolei tak europejskich, jak zaatlantycznych. Kongresy zwoływane są co dwa lata, a każda kolej o 100 kilometrach ma prawo nominować dwóch delegatów, o 500 kilometrach trzech, a na każde 500 dalszych kilometrów jeszcze po jednym.

Nowe rozruchy w Rosyi.

W prowincyi jekaterynosławskiej wzbudły ponowne rozruchy, spowodowane tak samo jak wszystkie dotychczasowe wzburzeniem ludności wskutek poczynionych przeciw cholerze zarządzeń. Widownią tych rozruchów była kolonia robotnicza Juzoba, granicząca z wielkimi fabrykami. Naprzód powstała tam sprzeczka między ludnością, a kilku agentami policyjnymi, którzy chorą na cholere kobietę chcieli przenieść do szpitala, w czym ludność im przeszkadzała. Sotnia kozaków, stojąca tam załoga, została wezwana i wówczas przyszło do zaciętej walki, podczas której zabito lub raniono — jak donoszą do *Polit. Corresp.* — około 200 osób, a z wojska zginęło 20 żołnierzy. Na tem jednak rozruchy się nie zakończyły. Ponowiły się one z większą jeszcze zaciętością, a ludność, która utworzyła silną falangę z kilku tysięcy osób, zabiła prawie wszystkich kozaków, żydów i lekarzy. Splądrowano szpital, aptekę, cerkiew i fabryki, których właściciele zdołali uniknąć niechybnej śmierci przez ucieczkę do Maryampola. W fabrykach zniszczono mieszkania, biura, maszyny, piece, a szkoda wynosi przeszło kilka milionów rubli. W końcu podpalono we wsi znaczną część domów i chat. Dopiero po przybyciu gubernatora z Jekaterynosławia i dwóch pułków wojska, tudzież kilku dział, zdołano przywrócić porządek.

Z Francyi.

(Carnot w Aix-les-Bains. — Francuskie rady generalne i mowa lorda Waddingtona. — Rozruchy robotnicze. — Małżeństwa i rozwody we Francyi. — Rentierzy. — Dahomej).

W powrocie z podróży swojej do Chambery ma prezydent rzeczypospolitej francuskiej, p. Carnot — jak donoszą z Paryża do *Polit. Corr.* — zatrzymać się w d. 5 września przez godzinę w Aix-les-Bains, gdzie podówczas prócz króla greckiego przebywać będzie także i rosyjski minister spraw zewnętrznych, p. Giers.

Sesya francuskich rad generalnych dobiega już końca. Pomiedzy wnioskami — a raczej „życzeniami“ — uchwaleniami przez poszczególne rady zachodzą niejednokrotnie nawet sprzeczności — ale wobec wielkiej liczby poszczególnych rad niepodobna tege uniknąć. Szczególną uwagę w przebiegu posiedzeń rad generalnych z ostatnich dni, zwróciła mowa ambasadora francuskiego w Londynie, lorda Waddingtona, którą tenże jako prezydent rady generalnej departamentu Aisne wygłosił podczas bankietu w prefekturze. W mowie tej podniósł senator Waddington między innymi kwestyę alian-su Francyi z Rosyją. Jest to pierwszy wypadek, iż osobistość oficjalna, jaką jest lord Waddington, sprawę przymierza tego publicznie poruszyła, nazywając przymierze to wprost „aliansem.“ Dotychczas, gdy w kołach oficjalnych francuskich poruszono stosunek pomiędzy Francją a Rosyją, mówiono tylko o „porozumieniu“ lub „przyjaźni.“

Przeniesienie generalnego konsula Jacqueta z Lipska do Amsterdamu pociągnie za sobą, według *Polit. Corr.*, dalsze zmiany we francuskim ciele konsularnem.

Francuscy socyalisci urządzają nieustannie kongresy powszechne, na które spraszają proletaryat wszystkich narodów i na których głosząc, że nie ma ojezyny, wołają: „precz z granicami!“ i t. p. Ale gdy obok krajowy robotnik staje z nimi do — najuczciwszej chociażby — konkurencyi, wtedy znajdują się i ojezyna i granice. Dowiodły tego świeżo rozruchy w Levin i Lens, które podnieśli robotnicy francuscy z tego powodu, iż fabryki przyjmowały także i robotników belgijskich. Ostatecznie zdecydowali się robotnicy w powyższych okręgach powrócić do pracy, ale pod warunkiem, iż fabryki i kopalnie nie będą przyjmować więcej robotników belgijskich, że zatrudnionych tam obecnie robotników z Belgii będą zwolna oddalać a na ich miejsce przyjmować napowrót wydalonych — za nieposłuszeństwo i lenistwo — robotników francuskich. W przeciwnym razie grozi ogólnym strejkkiem. Wypadek ten dowodzi, jak mało są socyalisci przejęci własnymi naukami. W Carmaux nie ułożyły się jeszcze nieporozumienia.

W roku 1884 zawarto we Francyi 289,555 małżeństw, w r. 1890 spadła już ta cyfra na 269 332. Każdy rok przynosi zmniejszenie się liczby małżeństw. W r. 1889 zaprowadzono rozwody; zrazu wydarzało się na rok zaledwie 2,000 rozwodów, obecnie doszła ta liczba do cyfry 5,000 rozwodów rocznie. Mimowoli nasuwa się myśl, iż roz-

wody, miasto zwiększyć liczbę małżeństw, zmniejszyły ją a natomiast jeszcze wprowadziły tę nowość, iż tysiące związków małżeńskich staje się przez to iluzorycznymi.

Według urzędowych wykazów, żyje we Francyi 6 setnych ludności z rent lub pensyi. W Paryżu samym stosunek ten podnosi się do dwóch setnych, tak iż na 2,500,000 ludności paryskiej, 300,000 należy do ludzi wolnych od trosk materialnych.

W Dahomeju prowadzi pułkownik Doods na cele ekspedycyi francuskiej dalej operacyę wojenną przeciw Behanzinowi. Według depezy *Temps'a* z Portonovo, zajął pułkownik Doods w d. 24 b. m. miejscowość Katagu a obecnie posuwa się w górę biegu rzeki Imel. Nieprzyjaciela, który urządził zasadzkę za gęstem sitowiem porastającym brzegi rzeki, spędzono; droga jest już wolna. Kilku żołnierzy odniosło rany, w ogólnosci jednak postawa i stan zdrowia wojsk są wyborne.

Cholera.

Wedle depezy z Budapesztu, stan sanitarny jest tam jak najbardziej zadowolający; dotychczas nie zaszedł ani jeden wypadek cholery swojskiej. Pogłoska o wybuchu cholery jest nieuzasadniona. Nadchodzące statki i pociągi kolejowe, oraz osoby ze Wschodu przybywające poddawane są lekarskiej obserwacyi.

Z okolic w Lubelskiem, nawiedzonych cholera, donoszą do jednego z dzienników warszawskich:

„Dotychczasowe siedlisko epidemii stanowi osada Biskupice i cztery wioski sąsiednie, względnie nieduży teren, obecnie szczerlnie zamknięty przez kordon wojskowy.

Wysłano w tym celu oddział kozaków, których posterunki zajmują wszystkie drogi, a patrole krążą w około nikogo nie wpuszczając i nie wypuszczając. Ustanowiony jest jeden postanice, załatwiający stosunki na zewnątrz, który podlega dezynfekcyi.

Oprócz komisji lekarskiej, funkcjonuje gospodarza, opiekująca się dostawą zdrowej żywności.

Na sąsiednich stacyach kolei urządzone kotły do gotowania wody, aby nikt nie pił surowej, i zorganizowano wszędzie sprzedaż herbaty, po 3 kopiejki szklanka. Użycie wody surowej absolutnie zakazane jest i w wojskach okolicznych, które prowadzą za sobą kotły do gotowania, a żołnierze noszą butelki z wodą. W ogóle, zarówno ze strony władz rządowych i lekarskich, jak zarządu kolei, przedsięwzięto wszystko, a nie zaniedbano niczego.

Ponieważ zaraza, jak to urzędownie stwierdzono, zawleczona została przez osobę przybyłą z Rostowa (osoba ta jest zdrowa), a nie wynikała na miejscu, przeto tak energiczne środki budzą nadzieję umiejscowienia epidemii. Postrach też, jaki się spotyka tu i owdzie, jest stanowczo przesadzony. Zauważano zresztą, że strach ten pojawia się więcej w odleglejszych stronach, bo n. p. w Lublinie prawie go nie widać, a mieszkańcy wcale na przerażonych nie wyglądają i humor mają dobry.

Dodać jeszcze należy, iż łatwemu przyjęciu się epidemii w Biskupicach sprzyjało ubóstwo mieszkańców, nieczystość i zła woda.

Posner Zeitung donosi, że w Rudzie, koło Zduńów, w Poznańskiem, stwierdzono jeden wypadek cholery azyatyckiej. Chorobę zawlekli najprawdopodobniej robotnicy, powracający z Hamburga.

Piszą z Berlina pod dniem 29 b. m.: Urzędowe stwierdzenie jednego wypadku cholery azyatyckiej sprawiło pośród ludności i w prasie deprymujące wrażenie. Na ulicach zresztą panuje ruch zwykły. Ze strony rządowej nadesłano dziennikom uspokajający komunikat, w którym zapewniono, iż ów wypadek jest jedynym, jaki dotychczas zaszedł i dla tego nie jest wykluczona nadzieja, że przy należytem odosobnieniu pacjenta nie pociągnie za sobą żadnych dalszych następstw. Od wczoraj do dnia dzisiejszego zapadło dwanaście osób na słabość, mającą symptomata choleryczne, z tych atoli zmarła tylko jedna.

Energiczna czynność rozwija „deputacya miejska dla zdrowotności publicznej“. Na ostatnim posiedzeniu, w którym uczestniczyło 26 członków, uchwalono wyznaczenie jednego tylko centrum dla cholerycznych, uznawszy po dłuższych obradach urządzenie stacyj dla epidemii we wszystkich lazaretach za niebezpieczne, bo sprzyjające rozpowszechnieniu się zarazki. Centrum to stanowić będzie lazaret moabicki; jeśliby zaś okazał się za małym, natenczas postanowiono pouządzać odpowiednie baraki, których modele przedłożono. Są to domki lekkie z papierowej masy, wpływem atmosferycznym niepodlegające, a mający tę osobliwą zaletę, że

przyjmują tylko w małym stopniu t. zw. ciepłe promienie słoneczne. Na tem samem posiedzeniu unormowano transport chorych, czyszczenie ulic, kanałów i t. p.

KRONIKA

Lwów, 31 sierpnia.

— **Najd. Arcyksiążę Rainer** przybył przedwczoraj wieczorem do Krakowa i zamieszkał w Grand-hotelu. Na dworcu powitali Najdost. Arcyksięcia: p. delegat Laskowski i dyrektor policyi dr. Korotkiewicz; z wojskowością JE. komendant twierdzy fup. bar. Waldstätten, komendant placu pułkownik Heimroth i pułkownik obrony krajowej p. Steinitz. Wczoraj rano Najd. Arcyksiążę dokonał inspekcji obrony krajowej. Wieczorem odbył się u Najd. Arcyksięcia w apartamentach Grand-hotelu obiad, w którym wzięli udział zaproszeni wyżsi wojskowi, oraz p. delegat Laskowski.

— **JE. Pan Minister Filip Zaleski**, przybył wczoraj popołudniu do Lwowa.

— **JE. br. Simonowicz**, prezydent wyższego Sądu krajowego, powrócił do Lwowa i objął urządowanie.

— **Pp. uczestników** zaproszonych do wykonania kantaty, która miała być odśpiewana w czasie pobytu Najd. Pana we Lwowie, uprasza komitet miejski o odesłanie wolnych kart, albowiem Dyrekcya kolei państwowych zażądała ich zwrotu.

— **Wystawa przemysłu budowlanego** budzi z dniem każdym widocznie coraz większe zajęcie wśród publiczności samej. Wieczorem gmach Politechniki i ogród zajmujący przedstawiają widok. Rzęsiste oświetlenie elektryczne ogrodu i sal wystawowych, wyborna orkiestra wojskowa, przyciągająca codziennie do późnej godziny, wreszcie doskonała restauracya, urządzona staraniem p. Kiselki, ściągają tłumy publiczności i uczyniły plac wystawy miejscem zboru dla mieszkańców naszego miasta. Wczoraj wieczorem zwiędli wystawę: JE. ks. Marszałek, JE. hr. Roman Potocki, wiceprezydent dr. Marchwicki, dr. Zgórski, dr. Maks i t. d. Zauważyliśmy również, że wielu oficerów tutejszej załogi z widocznym zajęciem oglądało całą wystawę a poświęcałi szczególniej uwagę przedmiotom, z wojskowością w ścisłym związku będącym, jak przenośny barak żelazny ziemni pokryty JCW. Arcyks. Albrechta, barak Ummacka i Spł., konstrukcyje żelazne i betonowe i t. p. Dodac potrzeba, że komitet, wyznaczając cenę wstępu jak i obszerny katalog wystawy na 20 ct., zrobił wszystko, aby jak najszerszym kołom dać możność i sposobność korzystania z wystawy i wszelkich połączonych z nią przyjemności.

— **Brama tryumfalna** wystawiona w alei kolejowej u wylotu do ulicy Gródeckiej, zostanie rozebrana.

— **Z Sokoła**. Regularna nauka gimnastyki uczniów i uczenie Sokoła rozpoczyna się z dniem 1 września i będzie udzielana w tych samych godzinach, jak w ubiegłym roku szkolnym. Zapisy przyjmują się w kancelaryi Sokoła codziennie od godziny 5 do 8 wieczorem.

— **Z obserwatorium** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 31 sierpnia 1892 Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 30 sierpnia do 12 w południe dnia 31 sierpnia b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku południowy, co do siły słaby (1-2), niebo prawie czyste, a powietrze wilgotne (63 proc. wilgot. wzglę.); opadu nie było.

Srednia temperatura w tym czasie była +23,1°C., najwyższa +30,8°C. wczoraj popołudniu, najniższa +16,0°C. w nocy.

Cała doba była pogodna. Zniżka barometryczna 735 do 740 mm. znajdowała się w Irlandyi; zwykła 765 do 760 mm. w Austrii; zniżka drugorzędna utworzyła się w półn. Skandynawii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południu 765 mm.

Prognoza na dobę 1 września 1892 roku (od północy i północy): Wiatr będzie co do kierunku południowy, co do siły słaby (2), srednia temperatura doby pozostanie około +23°C., niebo będzie prawie czyste, a względna wilgotność powietrza około 60 proc.; opadu nie będzie, pogoda.

— **Zmiana własności**. Dobra Glinik górny, w powiecie jasielskim, nabyła od pani Matyldy Wojnarowskiej baronówna Augusta Ziemiecka, za cenę 74.000 zł.

— **Z Drohobycza** donoszą, że tamtejsza rada miejska uchwaliła wydatek 1.000 zł. na asanacyę miasta.

— **Ze Stanisławowa** piszą: Tutejsza Kasa oszczędności przeznaczyła 500 zł. na budowę sali Sokoła w Stanisławowie.

— **Powrót**. Górale przybywający corocznie z Galicyi w znacznej liczbie do Królestwa na żniwa, powracają już obecnie do domu. Żniwiarze, jak donosi warszawska *Gazeta Pol-*

ska, zadowoleni z tegorocznych zarobków, zatrzymują się po kilka dni w Warszawie, załatwiając różne sprawunki.

— **Nieszczęśliwy wypadek**. Zarobnica Karolina Surowiecka, zamieszkała w baraku pod 1. 9 przy ul. Snopkowskiej, wyszła dziś po godzinie 7 zrana na krótki czas z domu pozostawiając w mieszkaniu 3-letnią córeczkę oraz w kołysce niemowlę, i rozniewszy poprzednio ogień pod kuchnią. Wkrótce potem, prawdopodobnie oł węgla, który wypadł z pod kuchni, zajęła się słoma rozsypana na podłodze, a niebawem też kołyska, w której leżało niemowlę. Sposzrzała to wprawdzie sąsiadka, zarobnica Franciszka Jugów i natychmiast przytłumiła ogień, biedne dziecic jednak doznało tak znacznych oparzeń, iż w stanie beznadziejnym odstawił je musiano do szpitala. Starsze dziecko ocalało, gdyż tuż za matką wyszło z domu. Dochodzenie karne jest w toku.

— **Przedstawienia polskie w Wiedniu**. Donoszą o *Czasu*: Edward Reszke uwiadomił komitet centralny, że chociażby brat jego, Jan, nie wyzdrowiał przed rozpoczęciem przedstawień wiedeńskich, on sam, pomimo że nigdy bez brata nie występował, w tym wyjątkowym wypadku weźmie udział w przedstawieniach. Julian Jeromin przyjechał z Warszawy do Krakowa i zabawi tu do gremialnego wyjazdu całej trupy do Wiednia; wyjazd ten naznaczony został na czwartek rano. Aleksander Myszuga jest już w Wiedniu, gdzie oczekuje przybycia kolegów, z którymi już w piątek rozpocznie próby generalne. Głos jego znany dobrze polskiej publiczności, a którego zupełnemu wydoskonaleniu poświęcił Myszuga parę miesięcy żmudnej pracy w Paryżu, zachwyca dzisiaj Wiedeńczyków, jak to w tamtejszych dziennikach czytać można; przypominają one dawniejsze jego występy w nadwornej operze wiedeńskiej, o których krytyka wyrażała się z największym uznaniem.

W końcu — dodaje *Czas* — upoważnieni jesteśmy do podania do publicznej wiadomości, że zakupione już poprzednio bilety zachowują swoją ważność na odpowiednie przedstawienia, żadnego zaś powtórnego ostemplowania, jak to jeden z dzienników mylnie doniósł, zupełnie nie potrzeba.

— **Pomnik Karola Etzla**. Na Brennerze, w Tyrolu, odbyła się dnia 24 z. m. uroczystość odsłonięcia pomnika, wystawionego Karolowi Etzlowi, twórcy drogi żelaznej przez Brenner, poświęconej z obchodem dwudziestopięcioletniej rocznicy otwarcia tejże drogi do użytku publicznego. Jest to jedna z najważniejszych arterij komunikacyjnych w środkowej Europie. Łączy ona Włochy z Niemcami. Droga przez Brenner, znana jeszcze Rzymianom, udogodniona została w r. 1772 przez wybudowanie szosy. Wije się ona ponad rzeką Eisack, wśród uroczej i malowniczej okolicy, wznosząc się aż do źródła Eisacku na Brennerze, potem zaś schodzi w dolinę rzeki Sill, prowadząc do Insbrucku. Po odsłonięciu pomnika, przy którym wygłoszono odpowiednią mowę, odbyło się śniadanie w sali hotelu „zur Post“, gdzie w sezonie letnim bawi bardzo wiele osób dla wypoczynku lub dla kuracyi pysznym powietrzem. Droga żelazna przez Brenner, sięgająca na nim 1372 metrów wzniesienia po nad poziom morza, budowana była wszystkiego przez trzy lata (1864—1867), według planów, sporządzonych przez Etzla, który nie doznał jednak ukończenia budowy, gdyż zmarł w 1865 roku. Urodzony w Heilbronne w r. 1812, studiował najprzód teologię, potem został technikiem. Był czynny przy budowie jednej z najstarszych dróg w Europie, mianowicie z Paryża do Wersalu, następnie przy budowie wielu najtrudniejszych kolei żelaznych w Europie środkowej. W samej Austrii, przy jego współdziałaniu lub pod jego kierunkiem, zbudowano około 1800 kilometrów dróg żelaznych. Do najkunsztowniejszych należy niewątpliwie t. zw. „Brennerbahn“, łącząca Kufstein z Ala i Werona. Trudności do pokonania były olbrzymie, z powodu nie tylko konfiguracyi, ale i natury terenu. Trzeba było walczyć na każdym kroku z t. zw. dzikimi wodami i niebezpieczeństwem obrywania się skał łupkowych, wśród których wije się droga, a z których powodu naprawa drogi kosztowała już dotychczas około 5 milionów guldenów.

— **Verdi** pracować ma już nad nową operą, chociaż świeżo wykończony jego „Falstaff“ nie urządził jeszcze światła kinkietów i znajduje się dotąd w biurku znanego wydawcy, Ricordiego z Medyolanu, z kąd niebawem do druku ma być oddany. Pomimo sędziwych lat — pisze jeden z dzienników włoskich — Verdi nie zna dotąd ani modnej neurozy, ani też potrzeby dłuższych wycieczek. Jego czynna natura potrzebuje pracy, jak ryba wody, a do „wody“ tej przywykł już od lat 50 z górą. Skromny, jak zawsze, oddalony od wrzawy światowej, pracuje z młodzieńczym iście zapałem. — „Cóż pan chce — mówił w tych dniach do jednego z przyjaciół — kiedy ja nie mogę się nigdy zmęczyć. Mój „Falstaff“, który miał być ostatnią moją pracą, został ukończony, a ponieważ żyję jeszcze i mam się dobrze, zabrałem się więc do czegoś nowego“. — „A jaki tytuł tego nowego dzieła, maestro?“ — zapytał ów przyjaciel. — Verdi uśmiechnął się tajemniczo: „Dowiedz się pan o tem, gdy partytura pójdzie do Ricordiego, albo do aktorów“ — odparł maestro.

— **Jubileusz cygara**. Pisma przypominają, że równocześnie z jubileuszem odkrycia Ameryki, należałoby też obchodzić jubileusz cygara. Rzeczywiście pierwsze cygara zobaczył Kolumb na wyspie Kuby. W dzienniku swym pisze on o tem, co następuje: „Dwaj z moich przyjaciół napotkali wielu Indian, mężczyzn i kobiet, z małemi popalanemi korzeniami w ustach. Korzenie te pochodzą z pewnego rodzaju kapusty, którą Indianie zowią „tabak“. Indianie ci mają obyczaj oddychać dymem tych korzeni...“ Do Europy pierwsze rośliny tytoniu sprowadzone zostały dopiero w r. 1560 i to przez doktora Nicota, który ukazując się na ulicach Lizbony z importowanym cygarem w ustach, obudził powszechną sensacyę. Pomimo tego, zasługa odkrycia „cygara“ przypada najszlachetniej Ameryki i zwolennicy „popalanych korzeni“ mają wszelkie prawo teraz już myśleć o 400-letnim jubileuszu.

— **Wielką wesołość** budzi w kołach politycznych paryskich pewien rękawicznik z Lyonu, który twierdzi, że jest nieślubnym synem prezydenta rzeczypospolitej p. Carnota, a to dlatego, że jest nadzwyczaj do niego podobny. Rękawicznik ten kandyduje do Izby deputowanych i podpisuje się: „Carnot hrabia Feulins rękawicznik“. Zdaje się, że kanikuła obecnie jeszcze w Paryżu panująca wywołała to — zjawisko polityczne.

— **Korkowy bruk**. Za przykładem Australii na kilku ulicach w Londynie rozpoczęto układanie bruku korkowego. Ma on tę dogodność, że nasycony do pewnego stopnia smołą, staje się bardzo trwałym, a przytem zagłusza wszelki hałas i turkot przejeżdżających po ulicy powozów.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 30 sierpnia.

Pod wpływem panicznego strachu giełdy berlińskiej przed cholera, okazał nasz targ pieniężny, idąc za przykładem wszystkich prawie środkowo-europejskich giełd, usposobienie realizacyjne. W Berlinie zakupowano tylko ruble i to na rachunek Petersburga, w skutek czego rossyjskie walory, pomimo niepomyślnego stanu finansowego Rossyi, zdołały się utrzymać na dawnej wysokości. W Paryżu jedynie hiszpańskie walory trzymały się silnie wskutek dobrego wykazu banku hiszpańskiego.

Na naszym targu, w zniżkowym ruchu, prym trzymały akcyje austriackiej fabryki broni, które spadły o 19 zł. na sztuce (do 374). Rozeszła się bowiem pogłoska, jakoby zwinąć miano wiedeńską filię. Kredyty spadły do 311.75, t. j. o 1 zł., węgierskie kredyty o 2 zł. 25 ct. (do 355).

Dyrektor zakładu kredytowego, Blum, wyjedzie w tych dniach do Londynu, ażeby się przekonać na miejscu, jakie jest usposobienie wśród wybitnych osobistości finansowych co do regulacyi austr. waluty, oraz co do zakupów złota przez bank austro-węgierski. — Usposobienie to jednak jest tu dobrze znane. Operacyje walutowe w Austrii nie wzbudzają już tam owego niedowierzania, które początkowo w Londynie ogarnęło sfery finansowe. Zakupy złota w niczem nie szkodzą bankowi angielskiemu, tak samo, jak innym wybitnym bankom państwowym. Przeciwnie, pomimo zapotrzebowania złota przez główny bank austriacki, sygnalizowały inne banki nieustanny przyływ tego szlachetnego kruszcu. Sytuacya zatem jest bardzo pomyślna, zwłaszcza, że nigdy jeszcze w miesiącu sierpniu stopa procentowa nie była tak niska.

Międzynarodowy targ zboża i nasion.

Wiedeń, 29 sierpnia.

(z) W sposób uroczysty został dzisiaj przedpołudniem otwarty w nowym gmachu giełdy dla produktów rolniczych dwudziesty z rzędu międzynarodowy targ zbożowy i dla nasion. Na uroczystości tę przybyli między innymi: reprezentanci Ministerstwa handlu i rolnictwa radca dworu Thaa i radca sekeyi baron Hohenbruck, intendanci Fuchs i Kasik z Ministerstwa wojny, starsi intendanci Wimmer i Würges, wreszcie przedstawiciele gminy miasta Wiednia, Namiestnictwa, Izby handlowej i t. d.

Imieniem Ministerstwa handlu powitał zgromadzonych radca Dworu Thaa, podnosząc, że międzynarodowe targi zbożowe okazały się potężnym środkiem wzmożenia obrotu i wywozu zboża, tudzież ważnym

czynnikiem, wpływającym na naturalne ustalenie się cen zboża. Zakończył życzeniem, aby w następstwie pomyślnych handlowo-politycznych stosunków dzisiejszych na targu tegorocznym transakcyje przybrały jak najszersze rozmiary.

Prezydent giełdy zbożowej Naschauer wskazał, iż rok 1891 był w historii handlu zbożowego bardzo niekorzystnym, wobec powszechnie słabych urodzajów. Konkurencyja amerykańska spowodowała, iż ubytku co do ilości nie zdołała wynagrodzić zwykła cen. Konkurencyja ta łomaczy się przedewszystkiem tem, że w Ameryce nadmiernie wzrasta obszar ziemi, oddany pod uprawę zboża. Od r. 1890 do 1891 obsiano tamże o 4 miliony aków więcej. Odległości zaś w Ameryce nie grają prawie żadnej roli wobec niskich kosztów transportów kolejowych. Następstwem tego jest, iż Ameryka zaopatruje w zboże nadmorskie kraje Europy, a jest to tem ważniejsze, że w ostatnich latach wyprodukowała ona olbrzymie ilości kukurudzy, zaczyna już wywozić żyto, a przystępuje do uprawy jęczmienia na większą skalę. Pomijając jednak nadmorskie kraje europejskie, należałoby się zastanowić nad środkami bronięcia targów środkowo-europejskich przed tym amerykańskim podbojem.

W roku bieżącym uczyniono właśnie pierwszy krok w tym kierunku, a to dzięki postępowej polityce cłowej. Obecnie należy wyzyskać pomyślniejszą sytuacyę. W tym względzie niezbędne jest obniżenie kosztów transportu z okręgów produkcyi do kontynentalnych miejsc zbytu. Ponieważ jednak środek ten jest trudny, skoro taryfy kolejowe doszły już podobno do swej minimalnej granicy, przeto należy za przykładem Ameryki zwrócić uwagę na drogi wodne.

Znana jest troskliwość naszego Rządu około ekonomicznych interesów państwa; znalazła ona wyraz w dzisiejszem przemówieniu reprezentanta Rządu, za które prezydent składa gorące podziękowanie.

Po wyrażeniu podziękowania gminie miasta Wiednia za okazaną zjazdowi życzliwość, ogłosił prezydent targ jako otwarty.

Następnie wiceprezydent komisji targu zbożowego przedłożył tabelę zbiorów w r. 1892, która tak się przedstawia.

Liczbę 100 przyjęto jako zbiór średni.

	Pszensica	Żyto	Jęczmień	Owies
Austria	110	97	109	98
Węgry	102	96	104	103
Prusy	104	109	90	74
Saksonia	114	110	105	93
Bawaryja, Frankonia i Szwabia	—	—	—	—
Palatynat Górny i Dolny	125	115	90	85
Palatynat nadreński, Palatynat heski i Wetterau	115	115	102	75
Badenia	100	100	95	90
Wirtembergia	100	100	98	90
Mezemburgia	98	—	—	—
Meklemburgia	110	100	102	90
Dania	103	103	108	108
Norwegia i Szwecya	—	100	—	100
Włochy	80	80	50	80
Szwajcaryja	118	118	—	105
Holandya	100	112	93	80
Belgia	103	110	93	78
Francya	94	100	100	70
Wielka Brytania i Irlandya	91	—	97	90
Rossya: Podole	75	65	60	60
„ Bessarabia	25	25	35	35
„ Królestwo Polskie	100	110	100	70
„ Środkowe i południowo-zachodnie gubernie	65	70	45	65
„ Zachodnie	100	100	95	95
„ Cherson i Jekaterynosław	80	—	—	—
„ pszenica zimowa	50	70	110	—
„ letnia	100	90	100	—
„ Kurlandya i Litwa	—	65	—	—
„ Estonia	125	120	—	100
„ Kaukaz	95	—	—	110
„ Kraj doński	110	100	90	105
Rumunia i Wołosz zyzna	75	50	90	85
Mołdawia	105	120	110	110
Serbia	80	—	50	—
Egipt	—	—	—	—

Indye wyprodukowały w roku zeszłym 6,876.000 ton pszenicy; w obecnym zaś 5,442.000 ton. (Normalne przecięciowe żniwo wynosi 6,737.000 ton).

Stany Zjednoczone Północnej Ameryki wyprodukowały: pszenicy w przeszłym roku 612 mil. buszli, w tym roku 520 milionów; kukurudzy: w przeszłym roku 2000 milionów, w tym roku 1725 mil. buszli; żyta: w przeszłym roku 36 mil. buszli, w tym roku 29 1/2 milionów buszli.

Następnie sekretarz generalny Leinkauf zdał sprawę ze stanu zbiorów, w Austro-Węgrzech:

Pszenicy zasiano w krajach reprezentowanych w Radzie państwa na 1,111,948 hektarach, i zebrano z tej przestrzeni 17 milionów cent. metr. czyli o 1 1/4 milion. cent. metr. po nad średnie żniwo. Tak pomyślne rezultaty należy zawdzięczać obfitym zbiorom w Czechach, na Morawie i Galicyi, gdzie osiągnięto częstokroć rezultaty niepraktykowane od lat dwudziestu, niemniej dobrym średnim żniwem w innych krajach koronnych (z wyjątkiem Krainy, Istrii i Dalmacyi). Przytem sam produkt w przewa-

znej części krajów nie pozostawia nic do życzenia pod względem wagi, farby i innych przymiotów.

W Węgrzech i Siedmiogrodzie uprawiono pszenicę na 3,013,318 hektarac. obszar, a zebrano wedle oszacowania męzów zaufania około 37 milionów centn. metr., co przenosi nieco pełne średnie żniwo. Ten pomysłny w ogóle rezultat przypisać należy głównie dobrym zbiorom w Siedmiogrodzie i na górnych Węgrzech, które kompensują ubytki w dolnych Węgrzech i na przestrzeni między Budapesztem a Preszburgiem. Dobre, ciężkie ziarno pszeniczne, o pięknej różowej barwie, znachodzi się często w Węgrzech, jak niemniej i Siedmiogrodzie, nie stanowi ono jednak przeważnej większości.

W Krocacji, Sławonii i Pograniczu wojakowem użyto pod pszenicę 121,800 hektarów, z których zebrano ogółem 1 1/4 milion. centn. metr. Rezultat ten nie dorównywa całkowicie średnim zbiorom. Jakość jest rozmaita, a w Sławonii przeważają ziaro jest przeważnie blade.

Żyto zasiano w Przedlitawii na 1,941,377 hektarach, a zebrano około 26 milionów centn. metr., nie dostaje tedy do pełnego żniwa miliona centn. metr. I przy tym także gatunku zboża głównie pomysłne żniwo w Czechach, na Morawie i w Galicyi sprawiły, iż osiągnięty został zadowalający stosunkowo rezultat. Jakość jest w ogóle zadowalająca, nie brak wszakże lekkiego, pośledniego towaru.

W Węgrzech i Siedmiogrodzie zebrano na 1,185,396 hektarach około 13 3/4 milionów cent. metr. żyta. Ilość ta zbliża się do średniego żniwa. Jakość jest rozmaita.

W Krocacji, Sławonii i Pograniczu wojakowem zebrano na 103,089 hektarach około milion cent. metr., przeto ilość niżej średniego żniwa. Jakość pod względem farby jest zadowalająca, nie tak zaś pod względem wagi i czystości.

Pod jęczmień użyto w Przedlitawii 1,124,079 hektarów, a zebrano około 17 milionów centn. metr., co równa się nadwyżce około 1 1/2 miliona w porównaniu ze średnim żniwem. Czechy, Morawia i Dolna Austria wykazują lepsze niż średnie żniwo, wschodnia i zachodnia Galicya, Bukowina, Górna Austria i Styria średnie, inne zaś kraje koronne niżej miary średniego żniwa. Ważniejszą niż nadwyżka ilościowa, jest odnośnie do tego gatunku zboża jakość. Otóż pomimo iż w wielu okolicach żniwom nie sprzyjała pogoda, skutkiem czego część jęczmienia mocno ucierpiała, gatunek jest przeważnie znakomity. Ziarno chociaż nie zawsze pełne, jest w ogóle zdrowe i suche o białej, lub słomiano-żółtawej barwie, czyste i bez domieszek.

W Węgrzech i Siedmiogrodzie użyto pod uprawę jęczmienia 1,042,496 hekt., a zbiór oceniono na 13 milionów centn. metr., przeto blisko o jeden milion centn. metr. ponad pełne średnie żniwo. Chociaż rzadko tylko spotyka się towar przedni, to przecież barwa ziarna jest z małymi wyjątkami wszędzie biała lub żółtawa, a produkt prawie wszędzie zupełnie zdrowy.

W Krocacji, Sławonii i Pograniczu wojakowem oceniają zbiór jęczmienia na pół miliona centn. metr., co nie daje średniego żniwa. Jakość przedstawia wiele do życzenia.

Owsa zebrano w Przedlitawii na 1,893,414 hekt., około 26 milionów centn. metr., tedy nieco mniej niż daje pełne średnie żniwo. Zbiór, pod względem ilości, był we wszystkich krajach koronnych jednakowy. Jakość zadowala w każdym kierunku. Ziarno z wyjątkiem Galicyi i Bukowiny, jest dobrze rozwinięte.

W Węgrzech i Siedmiogrodzie zebrano na 1,008,932 hekt. około 13 milionów cent. metr., a więc nieco więcej po nad średnie żniwo. Jakość jest bardzo rozmaita; ziaro częstokroć młde a waga efektywna mała.

W Krocacji, Sławonii i Pograniczu wojakowem zasiano owsem 111,550 hekt., zebrano 1 1/2 miliona cent. metr.

Speranda na kukurudzę była do niedawna w obu połowach Monarchii pomysłna, ogromne wszakże upały w sierpniu obniżyły znacznie te nadzieje. Podobnie ma się rzecz, chociaż w mniejszej mierze także z kartoflami, gdy natomiast owoce strączkowe, zwłaszcza w Węgrzech, nie roją zbyt pomysłnego zbioru.

Według przybliżonego oszacowania tegoroczne żniwo daje w całej Monarchii: pszenicy 55 1/2 mil. cent. metr., żyta 41 mil., jęczmienia 30 3/4, owsa 40 1/2 mil. cent. metrycznych.

Co się tyczy zdolności wywozowej Monarchii, to należy zaznaczyć, jak powiada sprawozdanie, że takowa może być oznaczona tylko w przypuszczeniu normalnych stosunków konsumcyjnych. W przeszłym n. p. roku Monarchia miała niedoboru około ośmiu milionów cent. metr. żyta. W następstwie tego zdawało się, iż będzie koniecznym na pokrycie własnych potrzeb znaczny dowóz w tym artykule. Tymczasem nie tylko tak nie było, lecz co więcej nastąpił wywóz tego artykułu, albowiem konstelacja cen spowodowała miejscowych konsumentów do

pokrywania własnych potrzeb nieco tylko droższą pszenicą, względnie znacznie tańszą kukurudzą. Takie przestawienie stosunków konsumcyjnych w Monarchii musiało ujawnić się w jej obrocie zagranicznym i rzeczywiście też się ujawniło. W uwzględnieniu okoliczności, że w przeciwstawieniu do roku zeszłego, kiedy to zapasy starej pszenicy były bardzo znaczne, obecnie zapasy są tylko mierne, można oznaczyć zdolność wywozową Monarchii co do pszenicy i wytworzonej z niej mąki na 2 do 2 1/2, co do jęczmienia zaś, ewentualnie siodu na 2 1/2 do 3 milionów cent. metr.

Co się tyczy żyta i owsa, to jak się zdaje, nie będzie można eksportować za granicę znaczniejszych partij.

Przyjmując sto za jednostkę pełnego żniwa, tak się przedstawia tegoroczne żniwo w procentach i okrągłych cyfrach:

Austria.		
Pszenica	110 pr.	(roku zeszłego 93)
Żyto	97 "	(" 83)
Jęczmień	109 "	(" 109)
Owies	98 "	(" 108)
Węgry.		
Pszenica	102 pr.	
Żyto	96 "	
Jęczmień	104 "	
Owies	103 "	

Targ zbożowy.

Lwów, 31 sierpnia: pszenica 7— do 7:25, żyto 5:50 do 5:75, jęczmień 5— do 6—, owies 5:25 do 6—, rzepak nowy 9:25 do 9:50, groch 6— do 8—, wyka 4:50 do 5—, nas. lniane 10— do 10:75, bób — do —, bobik — do —, hreczka — do —, konieczna czerwona 50— do 55—, biała 70— do 75—, szwedzka — do —, kminek 17— do 17:50, aniz 24— do 26—, kukurudza 5:60 do 5:75, chmiel nowy za 56 kilg. 90— do 100—, spirytus 12:75 do 13—. Nowy spirytus na zimowe miesiące 11:75 do 12—.

Uspობienie młde.

Kraków: pszenica biała 8:35 do 8:65, czerwona nowa 8— do 8:50, żółta 8— do 8:50, żyto 6:30 do 6:80, jęczmień browarny 6:25 do 6:75, pastewny 5:50 do 5:75, owies 5:25 do 5:50, hreczka — do —, groch — do —, konieczna czerwona — do —, biała — do —, rzepak stary 10— do 10:50, wyka — do — zł.

Uspობienie słabe.

Targ zbożowy zagraniczny.

Wrocław: pszenica 15:30 marek, żółta 15:25, żyto 13:75, owies 13—, olej rzepakowy na sierpień 48—, na wrzesień-październik —, kukurudza 13:20, rzepak 20:60. Spirytus 55:50 m.

OSTATNIA POCZTA

Sensacyjne a bezpodstawne wiadomości, odnoszące się do emigracji ludu za granicę rosyjską nie milkną w dziennikach. Oto dzisiejszy *Kurier lwowski* z całą pewnością siebie donosi:

„Wiadomo nam, że gdy pierwsze o tych fenomenalnych zdarzeniach pojawiły się szczegóły w dziennikach, Dwór cesarski w Ischl zażądał przez specjalne organa informacyj i otrzymał je natychmiast. We Lwowie bowiem od kilkunastu dni bawiła komenda żandarmeryi nadwornej i w niedzielę równocześnie z namiestnictwem otrzymała depeszę o cofnięciu zamiaru przyjazdu Cesarza“.

Upoważnieni jesteśmy do oświadczenia, że Dwór Najwyższy w Ischl nie żądał weale przez żaden specjalny organ informacyj, zatem nie mógł tą drogą takowych otrzymać, a nadto we Lwowie nie bawiła nigdy komenda żandarmeryi nadwornej.

Najd. Arcyksiążę Wilhelm powrócił przedwczoraj z obozu w Bruck nad Litawą do Wiednia.

Pan Minister wyznał i oświaty dr. Gautsch wyjechał onegdaj na krótki urlop.

Prezes gabinetu węgierskiego hr. Szapary powrócił wczoraj do Pesztu z Ostendy, gdzie spędził dwutygodniowy urlop.

Sejm węgierski zbierze się d. 26 b. m. wyłącznie celem przyjęcia do wiadomości przedłożen budżetowych i dokonania wyboru do Delegacji.

Ks. Ferdynand dał przedwczoraj w Filipopolu obiad galowy, na który otrzymali zaproszenie: austro-węgierski konsul, delegat turecki dla wystawy krajowej i stały reprezentant W. Porty w Sofii, członkowie austriackiej i węgierskiej komisji wystawowej, wreszcie przedstawiciele prasy zagranicznej. Książę wznosił toast na cześć sułtana, a od-

powiedział nań specjalny delegat Turcyi. Entuzjazm wywołało zawiadomienie ks. Ferdynanda, iż otrzymał od Najj. Cesarza austriackiego zredagowany w serdecznych wyrazach telegram z życzeniami, z powodu otwarcia wystawy.

Dziennik Poznański zamieszcza w dośłownem tłumaczeniu rzekomo sekretary rozkaz rosyjskiego ministra wojny, wymierzony przeciw katolikom (t. j. Polakom) i żydom, pod pozorem, że ci wydają tajemnice wojskowe.

Rozkaz ten powiada: „Pomimo rozmaitych rozporządzeń w ostatnim czasie wykryto, że pisarze katolicy i żydzi udzielali osobom należącym do wojska materiały mobilizacyjny, znajdujący się w sekretnej schowaniu.“

„Wobec tego, aby położyć kres podobnym wypadkom, minister wojny polecił, by na przyszłość we wszystkich wogóle wojskowych zarządach, zakładach, instytucjach, sztabach i wojskowych kancelaryach, nie tylko nie byli przyjmowani żydzi i katolicy, ale nie były przykomenderowane podobne osoby pod żadnymi pozorami, również, aby nie najmowano ich z wolnego najmu do obowiązków pisarzy, majstrów, rysowników i konduktorów, a także nie wyznaczono nauczni kancelaryjnych nowo powołanych do wojska“.

W końcu rozkaz nadmienia: 1) wszystkich pisarzy katolików i żydów, znajdujących się w obowiązkowej służbie i mających urząd starszej (wyższej) rangi uważa się za konieczne pozostawić na zajmowanych przez nich pisarskich urzędach, aż do wysłużenia przez nich obowiązkowych lat, a tych, którzy już czas przeznaczony odsłużyli, pozostawia jeszcze na rok; 2) pisarzy zaś katolików i żydów młodszej rangi, jako też przykomenderowanych do urzędów, zakładów, sztabów i kancelaryj wojskowych należy natychmiast wydalic i przesłanie ich do szeregów wojskowych.

Wedle depeszy z Belgradu, kwestyja królowej Natalii poczynają zajmować się już koła rządowe. Ministersprawy wewnętrznych miał oświadczyć, iż nie mógłby długo piastować swej teki gdyby nie został wypracowany projekt ustawy o dozwoleniu powrotu matce króla do Belgradu. W tych dniach przyjmował król za zwołaniem regencyi damę dworską królowej, panią Gyorgewie, która wprost z Biarritz, gdzie bawi Natalia przybyła do stolicy serbskiej. Posłem serbskim w Petersburgu ma być mianowany Alimpic Wasiljewicz, znany przyjaciel Risticza i gorący zwolennik Rossyi.

Do *Köln. Ztg.* donoszą z Konstantynopola, iż sułtan polecił swojemu prywatnemu sekretarzowi przejrzeć dokładnie dokumenta rosyjskie, które miał zakomunikować Stambułowi.

Na konferencji biskupów pruskich w Fuldzie zajmowano się według *Danz. Ztg.* sprawą wystania petycji do rządu, z prośbą o ponowne przedłożenie projektu szkolnego w duchu kościoła i kwestyę wydania listu pasterskiego do dycecyzn na temat kwestyi socyalnej.

Mosk. Wied. otrzymują z Petersburga wiadomość, że wszelkie pogłoski o zamierzonym jakoby zawarciu traktatu handlowego pomiędzy Rosyją a Włochami są pozbawione podstawy.

Według najnowszych wiadomości, lord Rosebery nie zamierza dać się wciągnąć w wojnę z Rosyją z powodu znanych nieporozumień w kwestyi Afganistanu. Także i z Petersburga zapewniają, iż rzecz cała skończy się na pertraktacjach dyplomatycznych. Najnowsza depesza *Timesa* z Simli zapewnia, że emir Afganistanu nie zwrócił się jeszcze do indyjskiego rządu z prośbą o bezpośrednią pomoc przeciwko Rossyi, oświadczył tylko, że jego sprawy zagraniczne są w rękach rządu wielko-brytyjskiego i zapytywał, jak ma postąpić, ponieważ nie mógłby znieść dalszych nieprzyjacielskich kroków wojsk rosyjskich. *Biuro Reutersa* donosi z Simli pod datą niedzielną, że odpowiedź indyjskiego rządu daje wyraz życzeniu, aby po ukończeniu powstania szczepeów Hazara, można było oznaczyć stanowczo datę wielko-brytyjskiego poselstwa do Afganistanu. Odpowiedź wskazuje także na niepokoje, wywołane na granicy przez afgańskich agentów i domaga się ich natychmiastowego odalenia.

Według *Köln. Ztg.* udaje się ambasadador chiński w Londynie do Petersburga. Ma on polecenie od rządu swego osobiście domagać się ustąpienia Rossyan z Pamiru.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 31 sierpnia. Do *Politische Corresp.* donoszą z Filipopola: W depeszy do ks. Ferdynanda Najj. Cesarz austriacki wyraził życzenie, aby wystawa krajowa w Filipopolu przyczyniła się do rozwoju stosunków Austro-Węgier i Bułgaryi na polu handlu i rolnictwa.

Wiedeń, 31 sierpnia. (Tel. pryw.) Najj. Pan nakazał utworzenie dalszych czterech kompanij piechoty bośniacko-hercegowińskiej od jesieni.

Wiedeń, 31 sierpnia. Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych do władz krajowych we Lwowie, Czerniowcach, Opawie, Pradze, Salzburgu, Lincu i Insbruku zarządza, aby zabijano i grzebano psy i koty, które przechodzą przez granicę austriacka w miejscach, gdzie granica ta dotyka okolice zarazy, lub włączają się po powiatach, graniczących z okolicami zarazy cholery.

Grac, 31go sierpnia. (Tel. pryw.) Rada miejska postanowiła jednogłośnie, że zapowiedziany tutaj na 7—11 września kongres prawników niemieckich, nie powinien się odbyć ze względu na niebezpieczeństwo cholery.

Zurich, 31 sierpnia. (Tel. pryw.) Najj. Cesarzowa austriacka przybyła tutaj wczoraj *incognito* i zamieszkała w hotelu „Au Lac“.

Hamburg, 31 sierpnia. Zachorowało tutaj w niedzielę d. 28 b. m. na cholere 457, umarło 202.

Berlin, 31 sierpnia. Urzędowo ogłaszają: W Hamburgu zachorowało na cholere w poniedziałek osób 447, umarło 173; onegdaj sygnalizowany z Berlina wypadek cholery nie zakończył się, jak prostują, śmiercią. W okręgu miasta Lüneburga wydarzyło się kilka wypadków cholery, w Lipsku i w Neustadt po jednym, zawsze pomiędzy tymi, którzy przyjechali z Hamburga.

Hamburg, 31 sierpnia. W ostatnich trzech dniach cholera nieco się zmniejszyła.

Pontoise, 31 sierpnia. We wsi Sarcelles zdarzyły się cztery wypadki śmierci, wśród objawów, podobnych do cholery.

Paryż, 31 sierpnia. Sąd uwołnił markiza Moresa, pociągniętego do odpowiedzialności, z powodu znanego pojedynku.

Paryż, 31 sierpnia. Wczoraj stwierdzono widoczne słabnięcie epidemii. Do szpitalów przyjęto chorych 20, z tych czterech umarli.

Paryż, 31 sierpnia. Według dziennika *Autorité* znajdowało się wczoraj w szpitalach dla epidemii dotkniętych, ogółem 274 chorych pod opieką lekarską. W dniu 29 b. m. zmarło 21 chorych.

Inny dziennik donosi, że wśród wojsk, zgromadzonych w obozie pod Chalons, zdarzają się liczne wypadki zasłabnięcia na dyaryę i dysenteryę.

Antwerpia, 31 sierpnia. Od wczoraj zapadło na cholere 71 osób, zmarło 17.

Petersburg, 31 sierpnia. Rodzina carska wyjechała do Finlandyi.

Petersburg, 31go sierpnia. Zastępca Giersa, tajny radca Sziszkin, oświadcza w okólniku, iż wszystkie ogłoszone w sofijskiej *Swobodzie* a przypisywane rządowi rosyjskiemu, względnie jego agentom, dokumenta są apokryfami.

Petersburg, 31 sierpnia. N. Wremia zapewnia, iż według wiadomości, które — jak twierdzi, zasiągnęła z „dobrego źródła“ — oddział rosyjskiego dowódcy Janowa, który stoczył w Somafacu utarczkę z Afganami, składał się zaledwie z 19 kozaków. Miejsce, w którym stoczono utarczkę, leży już po za sferą posiadłości afgańskich. Niedługo przed utarczką miejsce to zajmowały patrole wojsk chińskich, zostały jednak przez Afganów wyparte.

Londyn, 31 sierpnia. Dwóch wychodźców przybyłych tu z Hamburga zapadło na cholere.

Wiedeń, 31go sierpnia 1892 r., godz. 1 minut 45. Akcye kredytowe 312:75, Alp. Tow. górnicze 66:25, Węgierskie akcye kredytowe 357:25, Akcye anglo-austriackie 150:50, Akcye banku Union 242:50, Akcye kolei Karola Ludwika 215:50, Akcye kolei Północnej 282—, Akcye kolei Południowej 100:50, Losy tureckie 43:90, Akcye kolei państwowej 296:75, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 243:25, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197—, Wiedeńskie losy komunalne 160—, Akcye tytoniowe 185:50, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 105—, Akcye kolei Elbetal 225:25, Akcye banku dla krajów koronnych 119:30, 4-proc. węgierska renta złota 111:35, Akcye banku związkowego 114:25, Rubel papierowy 120:75, Węgierska renta papierowa 100:35. Uspობienie spokojne.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Kreczowiecki

L. 19775 (5129 3-3)

Krakowski Sąd deleg. miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należności powiatowej Kasy oszczędności Krakowskiej w kwocie 150 zł. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 28 września 1892 i 29 października 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja realności l. 72 w Zielonkach Katarzyny 1-o Prochalowej 2 Trączkowej własnej.

Cena wywołania 1150 zł.
Wadyum 115 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Raczynski z substytucją adw. dr. Olearskiego.

Kraków, 27 czerwca 1892.

L. 8886 (5131 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzyciela Mendla Lubliner jako cessionariusza Teodora Hajdamachy w kwocie 60 zł. wa. zpn. odbędzie się dnia 16 września 1892 i dnia 19 października 1892 o 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dawniej dłużnika Iwana Hrynków obecnie Maryi Hołowatej własnej wyk. hip. l. 274 gminy kat. Iwanków objętej.

Cenę szacunkową wynosi 60 zł.

Zakład wynosi 67 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Orłowski z substytucją dr. Komierera.

Borszczów, dnia 30 lipca 1892.

L. 10055 (5135 3-3)

W dniach 2 września i 30 września 1892 każdym razem o godz. 9 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacja realności Izraela Friedmana pod lk. 116 w Jarosławiu położonej ciału tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenie pretensji galic. Zakładu kred. ziemskiego we Lwowie w kwocie 3500 zł. wa.

Cena wywołania 7500 zł.

Wadyum 760 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Nebenzahl adw. kraj. z Jarosławia.

Protokół zastawniczego opisanie i oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w sądownej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Jarosław, dnia 30 czerwca 1892.

L. 2405 (5138 3-3)

Dnia 7 września 1892 i dnia 12 października 1892 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 111 w Skafacie w sprawie Iwana Osadczuka przeciw Josłowi Nuchimowi 2 im. Kornweitzowi o zapłaceniu 250 zł.

Cena wywołania wynosi 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy drugim także poniżej takowej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem adwokata dr. Ehrlicha w Skafacie.

C. k. Sąd powiatowy.

Skafat, dnia 10 lipca 1892.

L. 6740 (5141 3-3)

Dnia 19 września 1892 i 19 października 1892 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie 1892 przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. w Iwanówce 228 wykazem hip. l. 22 gm. objęta w sprawie Mojżesza Brandesa przeciw Hawryle Bezpańków o zapłaceniu 297 zł. zpn.

Cena wywołania wynosi 670 zł.

Wadyum 67 zł.

Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy drugim także poniżej takowej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem dr. Tadeusza Bilińskiego w Skafacie.

C. k. Sąd powiatowy.

Skafat, dnia 14 lipca 1892.

L. 7444 (5001 3-3)

W dniach 30 września 1892 i 31 października 1892 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie powiatowym w Tłumaczu licytacja realności Majera Habera i Srula Habera własnych w Oleszy położonych ciał tabularnego stanowiących wykazem hipotecznym l. 349 i 354 księgi gruntowej gminy katastralnej Olesza objętych celem resztującej sumy 49 zł. 78 ct. zpn. na rzecz Towarzystwa kredytowego oszczędności.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej zostanie sprzedana.

Cena wywołania 213 zł. 50 ct. zaś za drugą 226 zł. 50 ct.
Wadyum 10 prc.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem ek. notaryusz w Tłumaczu p. Orski.

Resztę warunków i wyciąg tabularny w registraturze

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 29 lipca 1892.

L. 7440 (5000 3-3)

W dniach 30 września 1892 i 31 października 1892 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie powiatowym w Tłumaczu licytacja realności Semania Licowskiego własnej ciał tabularnego stanowiącej, wykazem hipotecznym l. 205 księgi gruntowej gminy katastralnej Pałahicze objętej celem zaspokojenia sumy 52 zł. wa. zpn. na rzecz Towarzystwa kredytowego „Oszczędność”.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej zostanie sprzedana.

Cena wywołania 900 zł. aw.

Wadyum 10 prc.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem ek. notaryusz p. Orski w Tłumaczu.

Resztę warunków i wyciąg tabularny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 1 sierpnia 1892.

L. 3123 (5039 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzyciela Andrzeja Firka w kwocie 100 zł. zpn. w dniach 30 września 1892 i 31 października 1892 w sądzie o godzinie 10 rano realność pod lk. 143 w Zakliczynie lwh. 143 ks. gr. gm. Zakliczyn do Kazimierza Oranusa należąca przez publiczną licytację sprzedana będzie.

Cena wywołania wynosi 1811 zł.

Zakład 180 zł.

Wyciąg hipoteczny akt szacunkowy oraz resztę warunków licytacyjnych przegłądać można w registraturze sądowej.

O tem zawiadania sąd interesowanych, tych którymby rezolucja licytacyjna na czas doręczoną być nie mogła lub którzyby po dniu 28 maja 1892 do hipoteki weszli do rąk notaryusza p. Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.

Wieliczka, dnia 29 czerwca 1892.

L. 5671 (5136 3-3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 21 października 1892 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 18 listopada 1892 nawet poniżej takowej, licytacja realności według wyk. hip. 500 gm. Kosmacz Paraski Knyszuk córki Stefana Misinka własnej na rzecz Banku krajowego król Galicji i Lodomeryi we Lwowie pto 26 zł. 36 ct., 26 zł. 29 ct., 343 zł. 33 ct.

Cena wywołania 1103 zł.

Wadyum 111 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Wilkowskiego w Kosowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, dnia 25 czerwca 1892.

L. 4600 (5002 3-3)

W ek. Sądzie powiatowym w Ulanowie odbędzie się w dniach 30 września i 3 listopada 1892, zawsze o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 296 w Ulanowie położonej w ks. grunt. dla gminy Ulanowa wykazem hipotecznym l. 496 objętej i Tomaszka i Waleryi Rzepielów własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji pto. 250 zł. zpn.

Cenę wywołania stanowi kwota 700 zł., zaś wadyum kwota 70 zł.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w sądownej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Antoniego Brzucha z Ulanowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Ulanów, 31 lipca 1892.

L. 6636 (4855 3-3)

Dnia 12 października 1892 i dnia 11 listopada 1892 o godzinie 10 z rana odbędzie się w tut. c. k. sądzie egzekucyjna sprzedaż całej realności obejmującej I, II, III, ciał hip. wyk. 232 i 1/2, ciał hip. wyk. 233 gminy Biały Dunajec, Jana Cachry „Miesiarza” własnej.

Cena wywołania ad I) 447 zł., ad II) 180 zł., ad III) 235 zł. ad IV) 436 zł. 50 ct. aw.

Wadyum ad I) 44 zł. 70 ct., ad II) 18 zł., ad III) 23 zł. 50 ct., ad IV) 43 zł. 5 ct. aw.

Kuratorem niewiadomych dr. Marcin Kozłeki adw. w Nowymtargu.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i

warunki licytacyjne przejrzeć można w tut. sądzie registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowy Targ, 27 lipca 1892.

L. 5290 (5077 3-3)

Dnia 30 września i 4 listopada 1892 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacja realności w Zręczycach położonej, wedle lwh. 123 ks. gr. teje gm. Franciszka Chruściela własnej na pokrycie resztującej pretensji 29 zł. 27 ct. wa. z pn. z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za cenę wywołania 1992 zł. w. a. lub powyżej, zaś na drugim terminie także poniżej teje ceny.

Wadyum 10 procent ceny wywołania.

Kurator wierzycieli niewiadomych c. k. notaryusz p. Bruno Rogalski w Dobczycach.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 18 lipca 1892.

L. 3469 (5053 2-3)

W Pilźnieńskim ek. Sądzie powiatowym odbędzie się dn. 11 października i dnia 14 listopada 1892 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 13 księgi gruntowej gminy Dąbie objętej, dłużników Jana Jastrzębskiego i Maryanny 1 Jastrzębskiej 2 Czuchro- własnej celem zaspokojenia wierzyciela w kwocie 140 zł. 64 ct. wa. zpn. ek. Uprzywilejowanego Galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie od Jana Jastrzębskiego i Maryanny 1 Jastrzębskiej 2 Czuchro się należące.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa przy zaciąganiu pożyczki przyjęta 300 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania przynależności i wyciąg hipoteczny pomienionej realności przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu, jakoteż późniejszych wierzycieli tej realności ustanawia się kuratorem p. Tytusa Bujnowskiego ek. notaryusza w Pilźnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 31 lipca 1892

L. 8769 (5137 2-3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 30 września 1892 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 28 października 1892 nawet poniżej takowej licytacja realności według wyk. hip. 227 gminy Jaworów Łukiena Łosiuka syna Petra własnej na rzecz Simona Mühlbauera pto 31 zł. 41 ct. zpn.

Cena wywołania 1055 zł.

Wadyum 105 zł. 55 ct. aw.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Korpińskiego z Kosowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, dnia 30 czerwca 1892.

L. 6393 (4768 2-3)

W sprawie egzekucyjnej Jakóba Fenera przeciw masie spadkowej Izaaka Köglera o zapłaceniu 40 zł. zpn. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności przedmiem dłużnika, obecnie Petra Budzaka syna Iwana własnej, wykazem hip. 88 gm. Horodnica objętej, a pod Nr. 83 w Horodnicy położonej, w dwóch terminach dnia 12 października 1892 i dnia 15 listopada 1892 o 9 godzinie rano w sądzie tutejszym.

Cena wywołania 150 zł. wa.

Wadyum 15 zł.

Na pierwszym terminie sprzedana zostanie za cenę szacunkową lub wyżej, a na drugim nawet poniżej takowej.

Resztę warunków przegłądać można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodnica, dnia 15 czerwca 1892.

L. 2091 (5105 2-3)

C. k. Sąd pow. m. del. w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzyciela Michała i Anny Majerskich w kwocie 48 zł. aw. zpn. odbędzie się w tym sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż połowy ciał hipot. whl. 53 gminy Zabełcze objętego, dłużników Stanisława i Jana Mrowców własnej w dwóch terminach dnia 11 października 1892 i dnia 11 listopada 1892 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 305 zł. aw.

Wadyum 30 zł. 50 ct. aw.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania sprzedane mającej połowy ciał hipot. i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Nowy Sącz, dnia 24 maja 1892.

L. 4425 (5196 1-3)

Zbarazki c. k. Sąd powiatowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzyciela Rappaport w kwocie 36 zł. 85 ct. zpn. odbędzie się dnia 28 września 1892 i dnia 27 października 1892 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 958 położonej wedle wyk. hip. 1686 księgi gr. dla gminy kat. Zbaraz mia- sto Maryi Wysockiej własnej.

Na pierwszym terminie realność rzeczona sprzedana będzie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 486 zł. zaś na drugim także niżej takowej.

Wadyum wynosi 47 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Zbaraz, dnia 30 czerwca 1892.

L. 8369 (5195 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Tłumie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 321 zł. 13 ct. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod lk. 38 w Capowcach położonej wedle wyk. hip. l. 488 gminy Capowce spadkobierców Tymka Przyjmaka a to pełnoletnich Anny Łańdiak, Barbary Wiwczar i Maryi Broneckiej, tudzież nieletnich Dmytra Pryjmaka i Anastazy Maksymów własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicji i Bukowiny w likwidacji dnia 30 września 1892 i dnia 31 października 1892 każdym razem o godzinie 10 rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. lub wyżej teje, na drugim terminie także niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłuste, dnia 16 lutego 1891.

L. 5222 (4910 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 211 zł. 95 ct. aw. zpn. odbędzie się na rzecz towarzystwa zaliczkowego w Rudkach w tut. sądzie powiatowym egzekucyjna licytacja posiadłości lwh. 64 gm. Podhajczyki objętej dłużniczkę Anny z Partyków Daćkowej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 12 października 1892 i dnia 16 listopada 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a na drugim nawet poniżej takowej

Cena wywołania wynosi dla tej realności kwotę 1345 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest p. Jacek Zyborski w Rudkach.

Z c. k. Sądu powiatowego

Rudki, dnia 29 lipca 1892.

L. 5206 (4909 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 35 zł. aw. zpn. odbędzie się na rzecz towarzystwa zaliczkowego w Rudkach w tutejszym sądzie powiatowym egzekucyjna licytacja posiadłości lwh. gm. 364 objętej dłużnika Wasyła Szweca Iwanowego, a względnie tegoż spadkobierców Maryi, Kaśki i Fedka Szweców własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 12 października 1892 i dnia 16 listopada 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na drugim nawet poniżej takowej.

Cena wywołania wynosi dla realności kwotę 640 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Wyciąg licytacyjny i resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest p. Jacek Zyborski w Rudkach.

Rudki, dnia 28 lipca 1892.

L. 3284 (5204 1-3)

W dniu 5 października i w dniu 11 listopada 1892 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie celem zaspokojenia pretensji dr. Stanisława Łazarzkiego jako cessionariusza Antoniego Zawadzkiego w kwocie 75 zł. i 50 zł. egzekucyjna sprzedaż realności lk. i lwh. 88 w Bestwince Franciszka i Katarzyny Sierków własnej

Cenę wywołania stanowi kwota 750 zł.

Wadyum 75 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adw. tutejszy dr. Jan Rosner.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, dnia 15 kwietnia 1892.

Aviso.

Auf das in Nr. 193 dieses Blattes vom August 1892 verlaubliche Aviso wegen Lieferung des Regie-Bedarfes an Roggen und Hafer für die Stationen Przemysl, Jaroslau, Rzeszów und Debica wird aufmerksam gemacht.

Die näheren Bedingungen können bei der k. und k. Intendanz des 10 Corps zu Przemysl, sowie bei den k. und k. Militär-Verpflegungs Magazinen in Przemysl, Jaroslau und Rzeszów bis 13 September 1892 täglich zwischen 10 und 12 Uhr Vormittags eingesehen werden.

Przemysl, am 15 August 1892.

Upadłości.

L. 16549 (5145 2-3) C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku kupca Majera Kamnia w Tarnowie zamieszkałego a to do całego tak ruchomego gdzikolwiek znajdującego się, jako też do nieruchomości majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 dz. p. p. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Edmund Waichholz ck. radca sądu krajowego w Tarnowie tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adwokat dr. Jan Stec.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacji wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 5 września 1892 o godz. 9 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonymi były, powinni takowe do dnia 24 października 1892 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchanie w dniu 21 listopada 1892 o godz. 9 przed południem w biurze komis. konk. odbyć się mającym, do likwidacji i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w § 63 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawiadzanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawiającym wierzycielom służy prawo przez wolny wybór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacji wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Tarnów, dnia 25 sierpnia 1892.

L. 11337 (5125 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. upp. z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomości majątku Sary Rösler właścicielki handlu bławatnego w Sniatynie i że do kierowania tym konkursem, ustanowiony został jako komisarz konkursowy c. k. sędzia powiatowy Towarnicki w Sniatynie, zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. dr. Dawidowicz w Sniatynie.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z którego bądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, przed upływem dnia 1 października 1892 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie albo w ck. sądzie powiatowym w Sniatynie zgłosili, i aby na terminie na dzień 8 listopada 1892, o 9 godzinie przed południem do likwidacji ogólnej w c. k. sądzie powiatowym w Sniatynie wyznaczonym, który zarazem jako termin ugody się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali.

Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzycielności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału, innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 25 sierpnia 1892 godzinę 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego w Sniatynie zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Sniatyna mieszkają, aby mieszkającego w Sniatynie zastępcę do

odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okazały, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ ogłaszane.

Kołomyja, dnia 4 sierpnia 1892.

Konkursa.

L. 5904 (5147 2-3) Celem obsadzenia jednej wedle okoliczności trzech posad radców przy sądzie krajowym wyższym w Krakowie rozpisuje się niniejszem konkurs do 16 września 1892 w którym to terminie odnośnie podania wniosku kompetencji w drodze przepisanej do Prezydium sądu krajowego wyższego w Krakowie. Prezydium sądu wyższego.

Kraków, 26 sierpnia 1892.

(5197 1-3)

W sądzie tutejszym znajdzie zaraz u mieszczenie dyetaryusz do manufaktur z piśmem szybkim i czytelnym za miesięcznym wynagrodzeniem 25 zł.

Zbaraż, 28 sierpnia 1892.

L. 64072 (5198 1-3)

W celu nadania w dniu 15 listopada 1892 posagu 333 zł. z fundacji im. Joila Bier dla ubogich dziewcząt moższowego wyznania rozpisuje się niniejszem konkurs do 10 października 1892.

O posag ubiegać się mogą ubogie, moralnie prowadzące się dziewczęta wyznania moższowego które ukończyły przynajmniej 16 rok życia.

Pierwszeństwo przed innymi mają krewne fundatora, po nich dziewczęta urodzone w Podhajeach, a w braku takich, albo gdyby zgłaszające się krewne fundatora, lub dziewczęta urodzone w Podhajeach nieposiadają wymaganych warunków mogą korzystać z tej fundacji inne ubogie a moralne dziewczęta izraelskie.

Wypłata sumy posagowej nastąpi do rąk obdarzonej lub gdyby nie była pełnoletnia do rąk prawnego jej zastępcy dopiero po wykazaniu się zawartego wedle przepisów prawnych małżeństwa, tymczasem zaś suma posagowa złożoną zostanie w kasie oszczędności.

Podania zaopatrzone w metrykę urodzenia w świadectwo ubóstwa i moralności, dowód pokrewieństwa z fundatorem, a względnie urodzenia w Podhajeach wreszcie poświadczenia ze strony nie p. zostaje, i nigdy nie pozostawała w rytualnym związku małżeńskim mają być wniesione przed upływem terminu konkursowego do ck. Namieśtnictwa.

Lwów, dnia 18 sierpnia 1892

L. 5952 (5187 1-3)

Przy sądzie powiatowym w Dukli opróżniona została posada woźnego z roczną płacą 250 zł., dodatkiem aktywalnym 25 proc. umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą placę etatową

Podania o tę lub inną przy sądach powiatowych opróżnić się mogąca dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę woźnego wnosić należy do 4 października 1892 po Prezydium sądu obwodowego w Jasle

Prezydium sądu wyższego.

Kraków, 26 sierpnia 1892.

Kuratele.

L. 4443 (5139 3 3) Salomona Weintrauba z Tarnobudy u znano umysłowo chorym Kuratorem jego ustanowiono Nusima Czazkę z Tarnobudy.

C. k. Sąd powiatowy.

Skalat, dnia 5 maja 1892

L. 7434 (5140 3-3)

Fedka Sahajdaka ze Sorocka uznano marnotrawcą. Kuratorem ustanowiono Iwana Czajkę ze Sorocka.

C. k. Sąd powiatowy

Skalat, dnia 15 lipca 1892.

L. 7465 (5143 3-3)

Mikołaj i Anna Przysiężniuki z Tłumacza uznani marnotrawcami. Kuratorem ustanowiony Hryhor Czaplinski z Tłumacza.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, 5 sierpnia 1892

L. 8505 (5108 3-3)

Nicefer Michalczuk z Grzymłówki uznany został marnotrawcą. Kuratorem Tomasz Kamiński z Grzymłówki.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, dnia 31 maja 1892.

L. 7424 (5104 3-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Brzeżanach ogłasza, iż Piotra Myszczyzna vel Kuleczyńskiego z Kurapatnik marnotrawcą uznał i kuratorem Wojciecha Myszczyzna vel Kuleczyńskiego ustanowił.

C. k. Sąd powiat. m. del. Brzeżany, dnia 25 lipca 1892.

L. 5890 (5050 3-3)

Uchwałą Sądu obwodowego w Tarnopolu z 23 lipca 1892 l. 10673 został Danyło Zeleniński z Podlesia za marnotrawcę uznany a Wojciech Chrzan z Podlesia za kuratora ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy. Grzymałów, 28 lipca 1892.

Wyroki prasowe.

L. 17616 (5186)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek Prokuratury Państwa w myśl § 493 pk. orzekł, że zamieszczony w nr. 230 dziennika „Kurjer Polski“ z dnia 24 sierpnia 1892 na stronie 3 w łamie 3 artykuł pod napisem „Przemysl, 22 sierpnia“ w ustępie poczynającym się od słów „Zamierzone manewra tegoroczne“ a kończący się „także między naszymi cywilami“ zawiera znamienna występku z art. IV. i V. ustawy z 17 grudnia 1862 nr. 8 dz. p. p. z r. 1863 i § 488, 491 i 493 uk., tudzież że dalsze rozpowszechnianie tego artykułu zostaje zabronione.

Kraków, 27 sierpnia 1892.

L. 17541 (5185)

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy w Krakowie orzekł w myśl § 493 pk. że zamieszczony w nr. 227 dziennika „Kurjer Polski“ z dnia 20 sierpnia 1892 na stronie 3 w szpalcie 2 i 3 artykuł pod napisem „Z galicyjskiej palestyny“ poczynający się od słów „Czytamy w Gazecie kołomyjskiej, Roza Hübler żona Gersona Bernfelda była dzierżawczynią podatku konsumcyjnego“ a kończący się zdaniem „któremu wszystko wolno“ zawiera w całej swej treści znamienna występku z § 300 kk., że rozszerzanie inkryminowanego artykułu zostaje zakazanem.

Kraków, dnia 27 sierpnia 1892.

Sl. 191 (5004)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der ausländischen nichtperiodischen Druckschriften, und zwar: „Bolomor a nabozenka nakaza. Od J. Mosta. Prelozil. . . Cislo II Nakladem esk. skupiny M. D. J v Chicago, III 1885“ das Verbrechen nach § 122 lit. a, b u. d. St. G. und 2. „Pravo na lenoseni Od Paula Lafargue. Spracoval V. L. L. Cena 10 ctu. New York 1887. Nakladem Cesko-Del. Vzděl. Spolku cislo II. Titk ko — op-race „Hlas Lidu“ das Verbrechen nach den §§ 63, 65 a und 58 c St. G. begründe, und es wird nach 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme nach § 489 St. G. bestätigt. Wien, am 16 August 1892.

Sl. 192 (5005)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Gills hat mit dem Erkenntnisse vom 8 August 1892, B. 13106, die Weiterverbreitung der Nr. 62 der Zeitschrift: „Deutsche Wacht“ vom 14 August 1892 wegen des Artikels: „Der Austritt Baron Pratzka“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Laisbach hat mit dem Erkenntnisse vom 2 August 1892, B. 6467, die Weiterverbreitung der in Berlin erschienenen Broschüre: „Kritik der reinen Verjüngung“, von Friedrich Duchmayer, Oberlehrer, Verlag E. Neukel 1892, Druck Otto Roack & Comp. in Koitzsch, nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 9 Juli 1892, B. 755/5695, die Weiterverbreitung der Nr. 181 der in Genua erscheinenden Zeitschrift: „Il Secolo XIX“ (second. Ed zione) vom 29-30 Juni 1892 nach Artikel IV des Ges. vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, und § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 4 Juli 1892, B. 751/5694, die Weiterverbreitung der Nr. 170 der in Benedig erscheinenden Zeitschrift: „Gazzetta di Venezia“ vom 21 Juni 1892 nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 14 Juli 1892, B. 790/5971, die Weiterverbreitung der Nr. 141 der in Cremona erscheinenden Zeitschrift: „La Provincia Corriere di Cremona“ vom 26-27 Juni 1892 nach § 58 c St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 14 Juli 1892, B. 791/5972, die Weiterverbreitung der Nr. 145 der in Bologna erscheinenden Zeitschrift: „L'Unione“ vom 1 Juli 1892 nach §§ 65 lit. b u. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 44 Juli 1892, B. 793/6000, die Weiterverbreitung der Nr. 545 der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 10 Juli 1892 wegen des Artikels: „La Guerra“ nach § 65 lit. a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Juli 1892, B. 793/6000, die Weiterverbreitung der Nr. 191 der Zeitschrift: „Il Cittadino“ vom 10 Juli 1892 wegen des Artikels: „Lettere Vienesi“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Juli 1892, B. 797/6008, die Weiterverbreitung der Nr. 192 der Zeitschrift: „Il Cittadino“ vom 11 Juli 1892 wegen des Artikels: „Seri reclami“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Juli 1892, B. 802/6053, die Weiterverbreitung der Nr. 5457 der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 11 Juli 1892 wegen des Artikels: „Una dimostrazione“ nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Juli 1892, B. 802/6055, die Weiterverbreitung der Nr. 2448 der Zeitschrift: „Il Mattino“ vom 11 Juli 1892 wegen des Artikels: „Femmina“ nach § 308 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Juli 1892, B. 824/6276, die Weiterverbreitung der Nr. 5464 der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 18 Juli 1892 wegen des Artikels: „Zagabria capitale dell' Istria“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Juli 1892, B. 3373, die Weiterverbreitung der Nr. 28 der Zeitschrift: „Il Giovine Pensero“ vom 6 Juli 1892 wegen des Artikels: „E in Casazione?“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 13 Juli 1892, B. 3977, die Weiterverbreitung der Nr. 38, I und II Auflage der Zeitschrift: „Il Diritto Creato“ vom 6 Juli 1892, wegen des Artikels: „Congedo della Russia“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 1 August 1892, B. 18897, die Weiterverbreitung der Nr. 207 der Zeitschrift: „Narodni Listy“ vom 28 Juli 1892 wegen des Artikels: „Verjuz schuzu narodniho zpolku Sladkovsky“ nach den §§ 300 u. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 5 August 1892, B. 19224, die Weiterverbreitung der Nr. 211 der Zeitschrift: „Narodni Listy“ vom 1 August 1892 wegen des Artikels: „Verjuz schuze lidu v Zamberku“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 9 August 1892, B. 6179 Stf., die Weiterverbreitung der Nr. 15 der Zeitschrift: „Solidarität“ vom 3 August 1892 wegen der Artikel: 1. „Die Besitzenden“ — 2. „Gablouz a. N.“ und 3. „Kufan“, u. zw.: ad 1. nach § 30 St. G., ad 2 nach § 300 St. G. und ad 3 nach §§ 491 und 493 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 9 August 1892, B. 6191 Stf., die Weiterverbreitung

der Nr. 14 der Zeitschrift: „Der Textilarbeiter“ vom 4 August 1892 wegen des Artfells: „Großindustrie und Lohnweber“ und des Gedichtes „Trost“ nach § 302 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5114 (5126 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie ni niejszem zawiadania z życia i miejsca pobytu nieznaną Leokadyę Kaczkowską, że przeciw niej Aleksander Gutowski, właściciel dóbr, wniósł pozew o uznanie za zgasłe i wykreślenie zaprenotowanego na rzecz pozwanej prawa zastawu dla 300 dukatów pod poz. 3 karty C. dóbr Grzegorzówka wyk. hip. 223 objętych.

Dla pozwanej ustanowiono kuratorem adw. dr. Leckera w Rzeszowie, z substytucją adw. dr. Reinera, pozew doręczony zostaje kuratorowi z terminem 90 dni do wniesienia pisemnej obrony.

Wzywamy zatem Leokadyę Kaczkowską, ażeby kuratorowi dostarczyła środków obrony, lub innego zastępcę ustanowiła i tegoż sądowi wskazała, inaczey bowiem następstwa zaniedbania sama ponosić będzie.

C. k. Sąd obwodowy.
Rzeszów, dnia 9 czerwca 1892.

L. 35534 (4892 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Fabiana Birnbauma o 1000 zł. adw. dr. Łozińskiego ze zastępstwem przez adw. dr. Lisiewicza kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Jachiel Besen i zawiadania go z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informację udzielił, do swej obrony służące kroki uczynił i o tem Sądowi doniósł.

We Lwowie, dnia 6 sierpnia 1892.

L. 8411 (4900 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadania niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Grünberga, że na pozew Stowarzyszenia kredytowego rękodzielników „Zgoda“ w Drohobyczu z praes. 17 czerwca 1892 l. 8411 wydał uchwałę z dnia dzisiejszego nakaz zapłaty resztującej sumy wekslowej 50 zł. wa. zpn. i takowy doręcza w osobie adwokata dr. Irzyczka Maciejewskiego ze substytucją adwokata dr. Kohna ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Józefa Grünberga ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informację udzielił, lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.

Sambor, 21 czerwca 1892.

L. 7288 (4882 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni ustanawia adw. dr. Serafińskiego kuratorem niewiadomej z pobytu Agnieszki Kimler ze substytucją adw. dr. Zakrzewskiego.

Bochnia dnia 23 czerwca 1892.

L. 36164 (4896 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Józefowi Samueli, że przeciw niemu został dnia 13 sierpnia 1892 l. 36164 na rzecz Mathiasa Stolz wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej resztującej 180 zł. wa. zpn.

Gdy miejsce pobytu Józefa Samueli nie jest wiadome ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dr. Rogalskiego a tegoż zastępcą adwokata dr. Lewickiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczony zostaje.

Wzywa więc zatem Józefa Samueli aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczey ze zaniedbania wynikające mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisać.

We Lwowie, dnia 13 sierpnia 1892.

L. 3737 (4866 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku zawiadania emigranta w Ameryce Semka Kota z Wolicy, że w celu doręczenia ts. uchwały z 28 października 1891 l. 4709 pozwalającej wpisu prawa własności do parcel 769, 772 w Wolicy na korzyść Michała Bończaka po Michale z prawem odkupu do trzech lat na korzyść Semka Kota, ustanowiono dla tegoż nieobecnego kuratora Jana Kota i jemu tę uchwałę doręczono.

W Bukowsku, 7 czerwca 1892.

L. 3033 (4868 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Olesku ustanawia dr. Loona Reisa c. k. notaryusza w Olesku, kuratorem ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu Harasyma Świderskiego, który wyemigrował do Ameryki, celem doręczenia temuż ts. uchwały tabularnej z dnia 25 lipca 1891 l. 5358.

C. k. Sąd powiatowy.
Olesko, dnia 19 maja 1892.

L. 3574 (4867 3—3)

Zawiadania się Dawida Blausteina przebywającego w Rossyi, że tusąd. uchwałę z 16 stycznia 1892 do l. 243 dozwalającą wpisu prawa zastawu zaległości podatkowych 66 zł. 96 ct. na realności wh. 55 Probużna a przeznaczoną dla niego, doręcza się kuratorowi Dawidowi Moznerowi.

C. k. Sąd powiatowy.
Husiatyn, 14 maja 1892.

L. 10644 (4839 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej przeciw Mojżeszowi Hundertowi i Izraelowi Marguliesowi pto 600 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Hunderta adwokata dr. Allerhanda z substytucją adwokata dr. Schustera i doręczył mu nakaz za-Israela Rosenblata wydany.

pląty z dnia dzisiejszego l. 10644 na rzecz Kołomyja, 23 lipca 1892.

L. 35536 (4893 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Fabiana Birnbauma o 1000 zł. wa. adw. dr. Łozińskiego ze zastępstwem przez adw. dr. Lisiewicza kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Jachiel Besen i zawiadania go z wezwaniem aby temu kuratorowi potrzebną informację udzielił, do swej obrony służące kroki uczynił i o tem Sądowi doniósł.

We Lwowie, dnia 6 sierpnia 1892.

L. 5080 (4908 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie zawiadania niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Swierczka pozwanego przez Andrzeja i Maryannę Swierczków o uznanie praw własności do realności pod lk. 7 w Lipicach położonej zpn., że termin do rozprawy ustnej na dzień 28 września 1892 przed południem naznaczono ustanawiając dla niego kuratorem adw. dr. Krudzielskiego, któremu środki do obrony podać lub innego pełnomocnika wymienić ma.

C. k. Sąd powiatowy.
Pilzno, dnia 2 sierpnia 1892.

L. 7525 (4903 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Krakowie zawiadania niewiadomej z życia i miejsca pobytu Maryannę Grabczakową, że celem doręczenia jej rezolucji hipotecznej z 24 maja 1890 l. 18302 i 20 czerwca 1890 l. 18657 odnoszących się do wydzielienia gruntów z realności l. k. 64 w Prądniku czerwonym na rzecz Skarbu wojakowego, kuratorem dla niej dr. Adam Bogusz w Krakowie ustanowiony został.

Kraków, 5 marca 1892.

L. 28424 (4935 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie na prośbę firmy Matzner & Holzer w Rzeszowie z 12 czerwca 1892 l. 25659 wdraża postępowanie amortyzacyjne co do jednego kuponu od 4½ pr. listu zastawnego gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie ser. II nr. 3570 na 5000 zł. w dniu 30 czerwca 1892 zapadłego, na 112 zł. 50 ct. wa. opiewającego, i wzywa wszystkich, w których ręku powyż wymieniony kupon się znajduje, ażeby takowy w ciągu jednego roku, 6 miesięcy i 3 dni, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu sądowi przedłożyli, gdyż w przeciwnym razie po upływie tego terminu kupon ten na ponowną prośbę strony interesowanej za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, dnia 9 lipca 1892.

L. 15710 (4918 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Kołomyi zawiadania niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wasyla Omfrejczuka, że Herz Rath wniósł przeciw niemu pozew o zapłacenie kwoty 15 zł. na który termin do rozprawy drobiazgowej na 31 października 1892 o 8 godzinie rano wyznaczono i dla Wasyla Onufrejczuka kuratorem adwokata dr. Daniłowicza z substytucją adwokata A. Herdliczki z Kołomyi ustanowiono.

Wzywa się zatem Wasyla Omfrejczuka, by ustanowionemu kuratorowi swe środki obrony podał, lub innego pełnomocnika w sądzie wymienił, inaczey możliwe zle skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

Kołomyja, 10 sierpnia 1892.

L. 9762 (4927 2—3)

Nieznany z miejsca pobytu Abrahamowi Nestler i Sławy vel Cluwy Goldstein, celem doręczenia im uchwały tabularnej z dnia 30 czerwca 1890 l. 10817, ustanawia się adw. dr. p. Taubenfelda z Drohobycza kuratorem.

Z ek. Sądu powiatowego.
Drohobycz, dnia 26 kwietnia 1892.

L. 6500 (4928 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadania niewiadomej z miejsca pobytu Maryannę recte Ewelinę Nowak iż przeciw tej-

że Abraham Jakób Eintracht wniósł skargę o zapłacenie kwoty 37 zł. na którą termin do rozprawy drobiazgowej na 9 września 1892 o godzinie 9 rano wyznaczono i dr. Breszewicza adwokata w Kalwaryi kuratorem ustanowiono.

Wzywa się zatem pozwaną aby bądź osobiście na terminie się stawiła lub potrzebnej informacji kuratorowi udzieliła pod rygorem skutków prawnych.

Kalwarya, dnia 16 sierpnia 1892.

L. 2833 (4907 2—3)

Ces. król. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadania z miejsca pobytu nieznanego w cesarstwie rossyjskiem wrzekomo przebywającego Janka Szewczuka, że w w sprawie Jakóba Szewczuka o zainstabulowanie za właściciela parceli gruntowej l. 2062/1 w Zalesiu położonej dla doręczenia mu uchwały z dnia 12 grudnia 1890 l. 9040 doń przeznaczony kurator w osobie Jędrzeja Charzewskiego ustanowiony został.

Mielnica, dnia 1 maja 1892.

L. 7785 (4906 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie zawiadania niewiadomego z życia i miejsca pobytu Mordka Heilberga, że w sprawie egzekucyjnej Cirli Heilberg i El. Jakóba Bergera przeciw niemu i Abrahamowi Heilbergowi o 300 zł. że dla niego ustanawia kuratorem Józefa Gromnickiego c. k. notaryusza w Komarnie i doręcza mu uchwałę tabularną z dnia 23 września 1891 l. 9055.

Komarno, dnia 5 sierpnia 1892.

L. 35537 (4894 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia w sprawie Fabiana Birnbauma o 500 zł. wa. adw. dr. Łozińskiego ze zastępstwem przez adw. dr. Lisiewicza kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Jachiel Besen i zawiadania go z wezwaniem aby temu kuratorowi potrzebną informację udzielił, do swej obrony służące kroki uczynił i o tem Sądowi doniósł.

We Lwowie, dnia 6 sierpnia 1892.

L. 5059 (4965 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu ustanowił celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 17 sierpnia 1891 l. 10090 dla niewiadomej z miejsca pobytu Handzi z Kuzmiewiczów Zo Kosmyka kuratorem pana dra Hahna.

O czym się tegoż w celu strzeżenia swych praw uwiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.
Sokal, dnia 5 sierpnia 1892.

L. 17032 (5165 2—3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadania Efroima Kleinhländera niewiadomego z miejsca pobytu, że C. G. Marchini wniósł przeciw niemu skargę wekslową o zapłatę sumy 50 zł. zpn., że z tego powodu nakaz zapłaty z dnia 25 sierpnia 1892 l. 17032 wydano i takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi dr. Janowi Stecowi z zastępstwem dr. Wiktora Szancera doręczono.

Tarnów, dnia 25 sierpnia 1892.

L. 8412 (4901 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadania niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Grünberga że na pozew Stowarzyszenia kredytowego rękodzielników „Zgoda“ w Drohobyczu z praes. 17 czerwca 1892 l. 8412 wydał uchwałę z dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. wa. zpn. i takowy doręcza w osobie adwokata dr. Irzyczka Maciejewskiego z substytucją adwokata dr. Kohna ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Józefa Grünberga, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informację udzielił lub innego zastępcę zamianował, i sądowi podał do wiadomości ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.

Sambor, 21 czerwca 1892.

L. 6855 (4945 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie ustanawia w sprawie Stanisława Pieszczocha przeciw Annie z Miciaków Kruczkowej, Józefowi Kruczkowi i niewiadomej z życia i miejsca pobytu Maryannie Kruczek o uznanie za właściciela parcel kat. grnt. 1305/1 i 1306 w skład realności lwh. 569 ks. gr. gminy Brzozów wchodzącej zpn., kuratorem dla niewiadomej z miejsca pobytu Maryannie Kruczek Emila Witkiewicza kandydata notaryalnego z Brzozowa i do obrony i dalszej rozprawy wyznacza termin na 18 października 1892 o godzinie 8 rano w tutejszym sądzie, wzywając Maryannę Kruczek, aby kuratorowi środki dowodowe udzieliła albo innego zastępcę sądowi wymienić.

Brzozów, 30 czerwca 1892.

L. 14185 (5181 2—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości,

że w skutek prośby Benjamina i Chaji Ropli dw. im. małż. Turnheimów o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. kons. 143 w Przemysłu w tamtejszym powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z parceli budowlanej l. kat. 45 o powierzchni 22 sążni kwadratowych a graniczącej na wschód i południe do realności proszących pod lkons. 144 na południe do ulicy Snigurskiego na zachód z realnością Berischa i Hindy małżonków Rappaportów i c. k. sądowi obwodowemu w Przemysłu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże ek. sądzie obwodowym, przejrzanym być może, a od dnia 1 października 1892 za księgę gruntową uważanym będzie; również oznajmia się, że od dnia 1 października 1892 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyżej opisanej nieruchomości jako nowe ciała tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte ograniczone na innych przeniesione, uchylono być mogą.

Równocześnie wzywa ek. wyższy Sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały — ażeby w c. k. sądzie obwodowym swoje oznajmienie do dnia 1 listopada 1892 tem pewniej wnieśli, ile w przeciwnym razie utracą prawa popierania oznajmić się mających rozszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia, ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież, że substytucja lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 28 czerwca 1892.

L. 35535 (4895 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Fabiana Birnbauma o 1000 zł. adw. dr. Łozińskiego ze zastępstwem przez adw. dr. Lisiewicza kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Jachiel Besen i zawiadania go z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informację udzielił do swej obrony służące kroki uczynił i o tem sądowi doniósł.

Lwów, dnia 6 sierpnia 1892.

L. 13409 (4924 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadania niewiadomego z miejsca pobytu Jankla Rappaporta, że uchwałę sądu tutejszego z dnia 21 września 1888 l. 14289 został dozwolony na prośbę ek. głównego urzędu podatkowego w Brodach w sprawie tegoż przeciw Esterze Bernblum i innym pto. 126 zł. 67½ ct. wa. wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla kwoty 126 zł. 67½ ct. wa. w stanie dłużnym ciała hipotecznego l. 1048 gm. kat. Brody na rzecz wys. skarbu i że uchwałę tę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi ad actum w osobie Jana Gabaya w Brodach.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brody, dnia 27 sierpnia 1890.

L. 4192 (5155 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu wzywa wszystkich wierzycieli, którzy do spadku po śp. ks. Erazmie Piotrowskim, byłym probosz w Przecławiu, z pozostawieniem testamentu w r. 1881 zmarłym pozostałego, mają jakie roszczenia, aby na terminie likwidacyjnym dnia 23 września 1892 o godzinie 9 rano pretensje swe zgłosili, względnie zgłoszone już do inwentarza spadkowego, o ileby przez dziedziców uznane nie były, wyrzuceni, w przeciwnym bowiem razie gotówka w spadku pozostała zgłaszającym się wypłaconą zostanie.

Dla wierzycieli: Stanisława Skóry, Zofii Zalatyńskiej, Rozalii Guzda, Zofii Michałowskiej, których miejsce pobytu nie jest wiadome, ustanawia się kuratorem p. Władysława Krasickiego w Radomyślu.

C. k. Sąd powiatowy.
Radomyśl, dnia 30 czerwca 1892.

L. 17470 (5202)
C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że kandydat notaryalny Kaimierz Wilusz zamianowany dnia 11 sierpnia 1892 do l. 15838 zastępcą ek. notaryusza w Rozwadowie na czas opróżnienia tej posady, urzędowanie jako zastępca rozpocząć ma z dniem 31 sierpnia 1892.
Tarnów, dnia 29 sierpnia 1892.

L. 3632 (4930 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Nowym Targu zawiadamia nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Ferdynanda Miętusa Weruniarza, że w sprawie egzekucyjnej Anny z Holzgrünowej przeciw niemu o 200 zł. wa. zpn. ustanowiono dla kuratora w osobie Ignacego Miętusa z Cichego.
Wzywa się zatem Ferdynanda Miętusa Weruniarza, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnych wyjaśnień dostarczył.
C. k. Sąd powiatowy.
Nowy Targ, dnia 30 kwietnia 1892.

L. 5522 (5003 1-3)
Zbarazki Sąd powiatowy zawiadamia Pinkasa Czaczkes i Ela Nachmana Czaczkes z życia i miejsca pobytu nieznanymi, że Samuel Weinsaft dnia 12 lipca 1892 do l. 5522 wniósł przeciw niemu pozew o zwrot 800 metrów drzewa lub zapłatę 500 zł. że termin do rozprawy sumarycznej na dzień 7 września 1892 godz. 9 rano wyznaczony został, i że dla pierwowznanego kuratora w osobie Izaaka Süssermanna a dla wtóropozwanego kuratora w osobie Juliusza Opolskiego w Zbarażu zamieszkałych postanowiono.
Wzywa się zatem pozwanych, ażeby postanowionym kuratorem potrzebnej informacji udzielili lub też sądowi wskazali zastępców swoich gdyż inaczej skutki zaniebawania sami sobie przypisać będą musieli.
Zbaraż, dnia 13 lipca 1892.

L. 4596 (4960)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wpisać w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Ludowe towarzystwo zaliczkowe i ochrony własności ziemskiej w Wadowicach“, iż na walnem zgromadzeniu odbytem w dniu 30 maja 1892 wybrano nowego członka dyrekcyi Kazimierza Bukowskiego w miejsce Franciszka Pindelskiego który zrezygnował.
Wadowice, dnia 30 lipca 1892.

L. 2909 (4961 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach w sprawie egzekucyjnej Józefa Gucwy przeciw Franciszkowi Bawółkowi pto 50 zł. zpn. mianuje dla niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Bawółki kuratorem Józefa Wróbla z Bobowy i o tem egzekuta zawiadamia z uwagą, że w razie zgłoszenia się jego przez rzeczonego kuratora zastępowany będzie.
Ciężkowice, 24 lipca 1892.

L. 11043 (4982 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Natana Oberländera, że w sprawie egzekucyjnej Jakóba Bergera przeciw niemu pto 200 zł. zpn. kuratorem adw. dr. Taubenfelda z Drohobycza ustanowiono.
Wzywa się zatem egzekuta, aby kuratorowi powyższemu potrzebnych środków do przestrzegania praw egzekuta dostarczył, a względnie innego pełnomocnika sobie ustanowił i o tem sądowi doniósł, gdyż inaczej złe skutki ząd wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.
C. k. Sąd powiatowy.
Drohobycz, 30 maja 1892.

L. 10804 (4984 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Józefa i Maryannę Holenderskich, że na prośbę Chaima Leiby Werdingera dozwolone zostało tusadową uchwałą z dnia 30 kwietnia 1892 l. 10804 wykreślenie adnotacyi odmownej uchwały w stanie biernym realności pod lk. 42 starą, 37 nową w Drohobyczu położonej zapisanej, kuratorem dla nich ustanowiony jest p. adw. dr. Taubenfeld, któremu celem strzeżenia swych praw pełnomocnictwem udzielił, lub innego zastępcę ustanowić lub osobiście zastępować się mają
Z c. k. Sądu powiatowego.
Drohobycz, dnia 18 maja 1892.

L. 1020 (5010 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi wzywa każdego któryby książeczkę Kołomyjskiej kasy oszczędności Nr. 1094 na 39 zł. 77 ct. opiewającą posiadał, aby ją w ciągu 6 tygodni licząc od ostatniego ogłoszenia dyktu tego sądowni temu tem pewniej przedłożył, ileż po upływie czasu tego, książeczka ta jako nieważna uważana a wystawicielka takowej do żadnej odpowiedzialności z niej obowiązana nie będzie.
Kołomyja, 31 marca 1892.

L. 17213 (5164 1-3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego Efroima Kleinhändlera, że C. G. Marchini wniósł przeciw niemu skargę o zapłatę sumy wekslowej 150 zł. zpn. w załatwieniu tej skargi wydano nakaz zapłaty z dnia 25 sierpnia 1892 l. 17213, który ustanowinemu dla niego kuratorowi dr. Janowi Stecowi z zastępstwem dr. Wiktora Szancera doręczono
Tarnów, dnia 25 sierpnia 1892.

L. 16678 (5193 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Stryju zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznaną Esterę Ferber czyli Terber, że Uscher Zehngebot i Chaja Lea Zehngebot wnieśli prośbę de praes. 10 sierpnia 1892 l. 16678 o wykreślenie prenotacyi sumy 100 zł. zpn. na rzecz Estery Ferber w stanie biernym ich realności pod lk. 4 w Stryju wyk. hipot. l. 1328 ks. gr. gm. Stryj objętej, uskutecznionej, że do przesłuchania stron w myśl § 45 ust. kop. termin na dzień 27 września 1892 o godz. 9 rano wyznaczono i że dla Estery Ferber czyli Terber kuratorem adw. dr. Finka w Stryju ustanowiono.
C. k. Sąd powiatowy.
Stryj, dnia 19 sierpnia 1892.

L. 3008 (5190 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Gołaba, że Marek Maltenfort wniósł przeciwko niemu skargę de praes. 29 lipca l. 3008 o własność sumy 650 zł. na kartę wkładową nr. 44679 w tut. sąd. depozycie przechowaną w Tarnowskiej Kasie oszczędności złożonej, wraz z narosłym procentem zpn., której żądanie wskutek podania powoda de praes. 29 lipca 1892 w księgach depozytowych zanotowano, i wskutek której termin do ustnej rozprawy na dzień 21 września 1892 o godz. 9 rano i kuratorem dla niego Michała Hurę ek. notaryusza w Ciężkowicach zamianowano, więc albo kuratorowi informacji udzielił, albo też osobiście lub przez pełnomocnika zgłosić się winien.
C. k. Sąd powiatowy.
Ciężkowice, dnia 1 lipca 1892.

L. 1132 (5201 1-3)
C. k. Izba notaryalna we Lwowie wzywa wszystkich tych, którzy po myśli ustępu pierwszego § 25 ust. not. z mocy swego ustawowego prawa zastawu roszczą sobie pretensje do zaspokojenia z kaucyi kandydata notaryalnego Wojciecha Mayera, jako ustanowionego dekretem ek. sądu krajowego we Lwowie z dnia 26 listop. 1891 l. 46109 substytutu zmarłego w dniu 22 listop. 1891 ek. notaryusza we Lwowie Franciszka Wolskiego, składającej się 4½ pr. listów zastawnych gal. Towarzystwa kredyt. ziem. ser. III nr. 12255, 13296, 14892 i 17056 po 1000 zł., ser. IV nr. 4156 i 1993 po 500 zł. z kuponami od 31 grudnia 1891, tudzież z książeczki gal. kasy oszczędności nr. 21630 na 100 zł., ażeby pretensje te w przeciągu sześciu miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w tut. ek. Izbie notaryalnej zgłosili, ile że po upływie tego terminu bez względu na ich prawa wydanem będzie zezwolenie na zwrot walorów kaucyjnych właścicielce p. Maryi Wittemberskiej lub jej prawonabywcom.
Lwów, dnia 18 sierpnia 1892.

L. 34091 (5200)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że do rejestru handlowego dla firm spółkowych firmę: „K. Tuszyński i Spółka“ wpisano i przy takowej uwidocznił:
1) że właścicielami tej firmy są spółnicy jawni Karol Tuszyński i Stanisław Oleksiński obydwaj zamieszkałi we Lwowie;
2) że firma spółki opiewa „K. Tuszyński i Spółka“ i ma siedzibę we Lwowie;
3) że spółka rozpoczęła się z dniem 1 czerwca 1892;
4) że do zastępowania i podpisywania firmy każdy współnik z osobna jest uprawniony.
We Lwowie, dnia 13 sierpnia 1892.

L. 31686 (5199)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem że firmę „Tartak parowy w Karowie poczta Uhnów (Galicya) Jakób Madfes et Ozyasz Zallel Menkes“ po niemiecku „Dampfbootfabrik in Karów Post Uhnów (Galizien)“, „Jakób Madfes et Ozyasz Zallel Menkes“ do rejestru handlowego dla firm spółkowych wpisano i przy takowej uwidocznił:
1) że spółnikami a tem samem właścicielami przedsiębiorstwa pod powyższą wspólną firmą prowadzonego są Jakób Madfes właściciel dóbr i Ozyasz Zallel Menkes właściciel realności obaj we Lwowie zamieszkałi;
2) że spółka we Lwowie ma swoją siedzibę, oraz że;
3) z dniem 1 stycznia 1890 się rozpoczęła;

4) że prawo podpisywania spółki przysłuży obu spółnikom tylko łącznie, tak że tylko łączny podpis imion i nazwisk obu spółników uważany będzie jako prawnie obowiązujący podpis firmy.
We Lwowie, dnia 6 sierpnia 1892.

L. 11989 (4921 2-3)
Dnia 2 grudnia 1876 zmarła w Buczaczu Chancia Rachel Schor bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.
Rozprawa spadkowa po niej została wedle ustawowego następstwa w tut. sądzie wdrożoną.
Do spadku powołanego z miejsca pobytu nieznanego Jakóba Hersza Schor, syna zmarłej, wzywa się, aby w przeciągu roku zgłosił się i wniósł oświadczenie do spadku, inaczej będzie rozprawa spadkowa z ustanowionym dla niego kuratorem adw. dr. Ausschnittem w Buczaczu przeprowadzona.
C. k. Sąd powiatowy.
Buczacz, dnia 30 lipca 1892.

L. 8514 (5153 2-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko deleg. w Rzeszowie zawiadamia p. Józefa Przybyło, inżyniera, że wszczętym pozewem de praes. 14 czerwca 1892 l. 8514 sporze sumarycznym Salomona Schönbluma z Rzeszowa, przeciw niemu puncto 190 złr. w. a. zpn., kuratorem jego dr. Juliusz Malec, adwokat z Rzeszowa ustanowionym, a termin do rozprawy na dzień 28 września 1892 wyznaczonym został.
Rzeczą zatem Józefa Przybyła kuratorowi już ustanowionemu dostarczyć środków obrony, lub innego pełnomocnika sobie obrać.
C. k. Sąd powiatowy m. del.
Rzeszów, dnia 15 lipca 1892.

L. 9382 (4940 2-3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Chaima Schattnera, przeciw Israelowi Margulies pto. 1000 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Israela Margulies adwokata dr. Daniłowicza, z substytucy adwokata Kaweckiego, i doręczył mu nakaz zapłaty z 9 lipca 1892.
C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, 9 lipca 1892.

L. 12891 (4947 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie podaje do wiadomości, że dnia 27 lipca 1887 zmarła w Bagienicy Maryanna 1 v. Borzecka 2 v. Trybowska z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli.
Sąd nie znając miejsca pobytu Józefa Wielgusa, Ignacego, Jana, Anny i Maryanny Wilkoławskich pełnoletnich dzieci śp. Anieli z Brudniewiczów Wilkoławskiej, konkurujących do tego spadku, wzywa ich, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia ogłoszenia, zgłosili się w tut. sądzie i wnieśli oświadczenie się do spadku, inaczej spadek będzie przeprowadzony z dziećzami deklarowanymi, z kuratorem Marcinem Więclawem, dla nich ustanowionym.
C. k. Sąd powiatowy.
Dąbrowa, dnia 31 grudnia 1891.

Doniesienia prywatne.
Nauczycielka rutynowana.
posiadająca języki i muzykę, poszukuje umieszczenia na prowincyi. Adres C. M., poste restante Skala nad Zbruczem. 992

Biuro wywiadowcze St. Satały, we Lwowie, ulica Halicka 15, ma do polecenia doborową służbę wszelkiego rodzaju. 966

Tylko przez krótki czas wyprzedają książki antykwarycznych rozmaitej treści po nader niskich cenach, jako to: technicznych, medycznych, beletrystycznych itd. 1001

J. Leona Pordesa
we Lwowie, ul. Trybunalska l. 1

L. 674 (5162 1-3)
Krajowa wyższa szkoła rolnicza w Dublanach.

Krajowa wyższa szkoła rolnicza w Dublanach posiada kurs teoretyczny trzyletni. Oparta jest o folwark administrowany przez jednego z profesorów a oprócz tego posiada pola doświadczalne i liczne zbiory naukowe służące do demonstracyi i ćwiczeń w różnych kierunkach.
Wpisy na rok szkolny 1892/3 rozpoczynają się 23 września, wykłady 1 października.
Bliższych szczegółów i wszelkich informacji udziela bezpłatnie kancelarya szkolna.
Dyrekcya,

Ogłoszenie.

Wydział galicyjskiego Towarzystwa muzycznego we Lwowie podaje do wiadomości; Osoby obojga płci, spokrewnione z ś. p. **Dr. Józefem Kazimierzem dw. im. Malinowskim**, mają prawo korzystać bezpłatnie z nauki muzyki w Konserwatorium muzycznym udzielanej.
Zgłaszający się mają być zaopatrzeni w metrykę chrztu, w dowody zostającego pokrewieństwa z fundatorem i takimi się w kancelaryi Towarzystwa muzycznego wykazać. 989
Lwów, 20 sierpnia 1892 r.
Z Wydziału gal. Tow. muzycznego.

Pierwszy parowy amerykański młyn do kości w Klimkówce pod Rymanowem
sprzedaje tego roku około 150 wagonów różnych gatunków mąki prawdziwej kościanej za gotówkę 3 pr. sconto, na kredyt od 3 do 6 miesięcy bez procentu, od 6 do 9 miesięcy na 8 pr., a w razie koniecznej potrzeby i 12 miesięcy kredytuje.
Doświadczenia z nawozami sztucznymi robione na własnych polach na wielką skalę, można oglądać w różnych porach roku; na donoszących o przybyciu, konie będą oczekiwać na stacyi Rymanów.
Dla pośredników w rozsprzedaży, dla pp. Naczelników gmin itp. wszystkich zajmujących się ajencyą tego towaru wśród włościan ofiaruje fabryka 5 pr. prowizyi. — Za dobroć towaru fabryka ręczy. 923
Zarząd dóbr Klimkówki p. Rymanów.

Kraj skład publiczny dla zboża i spirytusu
połączony
ze składem wolnym we Lwowie
przyjmuje do przechowania zboże wszelkiego rodzaju, krajowe i zagraniczne, tudzież spirytus nieopodatkowany. Krajowy skład publiczny przyjęte produkta wyładowuje i przechowuje w swoich magazynach z całą starannością, w razie potrzeby przesypuje, przewietrza, czyści i tryeruje. Spirytus przechowuje w oddzielnym magazynie w rezerwoarach żelaznych. Na złożone produkta **wyda-je poświadczenia składowe z warrantami**, na które to poświadczenia instytucye finansowe udzielają zaliczek, przed załadowaniem towaru należy pierwotnie zamierzony do wysyłki produkta do Dyrekcyi zgłosić.
Wszelkich wyjaśnień udziela z całą gotowością.
Dyrekcya Krajowego Składu publicznego
we Lwowie przy ul. Grodeckiej l. 64. 964

Centralne biuro sprawunków
dla prowincyi 117
Lwów, ulica Kopernika L. 11.

Biuro
największego na kuli ziemskiej Towarzystwa ubezpieczeń życiowych
EQUITABLE
znajduje się we Lwowie przy ulicy
Wałowej l. 23. 455

MORSZYN
Zdrowisko solankowo-borowinowe, zakład wodolecznicy, słoneczne kąpiele, otwarty od 10go maja. Lekarz kierujący dr. Wilhelm Strzechowski. Zamówienia listowne przyjmuje Franciszek Medvey. 786

Hafty białe, szlarki i wstawki.

Hafty białe
prawdziwe szwajcarskie
w najnowszych deseniach do
spodnic, koszul i kaftaników
otrzymał świeży transport w wielkim
wyborze. 978
i poleca najtaniej
M. Ludwig
Lwów, ul. Halicka l. 14.
Na żądanie próbki.
Hafty białe szwajcarskie.

Poszukuję wszędzie agentów
w miastach i siolach. Wysokie wynagrodzenie. Pisać G. S. 4 Brody poste restante. 934

Kwestya
zakupna książek szkolnych następcza Publiczności kupującej takowe po antykwarniach częstych nieprzyjemności, gdy nadto przy zbliżającym się roku szkolnym wiele książek ulegną zmianie, chcąc ostrzedz przeto Szan. Publiczność przed możliwą stratą, jedyna katolicka antykwarnia we Lwowie Stanisława Köhlera, tuż naprzeciw gimn. Franciszka Józefa, poleca książki szkolne używane, lecz w dobrym stanie i tylko we właściwych wydaniach po niskich lecz stałych cenach. Kupuje również i zamienia takowe na inne. 1000

Wspaniałe ognie sztuczne niezawodne w wykonaniu.
Lampiony najrozmaitsze
Balony powietrzne od et. 50 do zł. 250.
setka po zł. 750 do zł. 25.
Do iluminacyi Lichtarzyki sztuka po 4 et. 972
Gry-towarzyskie, gimnastykę pokojową poleca najtaniej magazyn
Henryka Müllera
Lwów, Halicka l. 6.
Cenniki na żądanie darmo.

Płyn Dr. Karola Jaluzot w Paryżu
nie zawierający żadnych składników mineralnych służy do odżywiania cebulek włosowych a przez to wstrzymuje wypadanie włosów a wzmaga porost takowych.
Cena flaszki wraz z przepisem użycia l zł. 50 ct.
Główny skład w aptece „pod srebrnym orłem“
ZYGMUNTA RUCKERA
we Lwowie.
Zamówienia z prowincyi uskutecznią się pocztą odwrotną. 967

Dnia 1 września b. r. opuści prasę nowo opracowane dzieło
Elementarna nauka stenografii 1009
Józefa Poliškiego.
Możliwie największe uproszczenie reguł, jasny, treściwy, dla każdego zrozumiały wykład, liczne przykłady do wprawy, wszystko co tylko umożliwia w najkrótszym czasie wyuczenie się stenografii, nawet bez nauczyciela, to są zalety tego nowego podręcznika. — Cena egzemplarza 1 zł. — Księgarniom i uczniom, którzy zakupią dzieło to wprost u autora, Lwów, ulica Karola Ludwika l. 5, ustępuje się rabat 25 pre.

POMOC.
Radykalna i pewna w najcięższych i zastarzanych wypadkach przepukliny wszelkiego rodzaju, tak dla pań jak i dla panów z gwarancją możliwości zupełnego uleczenia, bez operacji i bez lekarstw, naturalną metodą i praktycznym zastosowaniem bandaży, w skutek czego wiele nawet śmiertelnych wypadków uratowanych zostało, jak świadectwa i podziękowania o tem dowodzą, a które są dla każdego do przejrzenia w mojem mieszkaniu.

M. Freilich,
bandażysta-specjalista
Lwów, Szpitalna 4. 953
(Lwów Impressa)

Wyszczególniona na 10-ciu wystawach
Rodzima
Przeczyszczająca
SÓL MORSZYŃSKA
sporządzana pod kontrolą Towarzystwa lekarzy Galicyjskich do nabycia 463
we wszystkich większych aptekach i składach wód mineralnych.

Dla palących!
Kto chce palić dobre papierosy, ten powinien żądać tylko
tutek nieklejonych „La Comete“
i je porównywać z innymi wyrobami.
Zalety tutek „La Comete“
1. Wałutki szew nie prujący się podczas napykania.
2. Najlepsza francuska bibułka.
1000 tutek „La Comete“ w rulonie zł. 1.20
1 pudełko bibulek „La Comete“ 60 książek czek zł. 3.—
Przeostroga: Tylko tutki z etykieta kolorową „La Comete“ są prawdziwe.
Łasne zlecenia przyjmują
BR. FLSTER
Lwów.
Fabryka plac Gołuchowski l. 2.
Filia ulica Sykulska l. 3.
plac Kapitałny l. 3.
Skład we Wiedniu l, Wipplingerstrasse 41. 988

Książki szkolne
do wszystkich szkół i zakładów naukowych
mapy, atlasy, globusy
są do nabycia w księgarni
H. Altenberga
we Lwowie,
plac Maryacki, hotel Europejski.
Spisy książek rozdaje się bezpłatnie!! 1006

PP. Jednorocznym Ochotnikom
poleca swój bogato wyposażony skład kompletnych umundurowań wszelkich broni
Zakład mundurowania pp. oficerów i urzędników
H. ROSENTHALA
c. i k. dostawcy nadwornego
właściciela złotego krzyża zasługi z koroną
we Lwowie, ul. Kopernika l. 9.
Dokładne cenniki bezpłatnie i franko. (Lwów, Impresa) 1004

Specyalny skład
prawdziwych roskopków
srebrnych, niklowych i stalowych, oraz 952
wielki wybór zegarków
wszelkiego rodzaju i zegarów ściennych, stołowych i pendułowych, budzików po najtańszych cenach poleca
LEON JANIKOWSKI
zegarmistrz,
Lwów, ul. Teatralna l. 16.
Wszelkie naprawy uskutecznią się.

Broń myśliwska
znanych w świecie fabrykantów: J. Nowotnego, Lancastra, Raily'ego, H. Piepera, Francotego, Rongego, Colta, Marlina, Winchestera, Smitha i Wessona, Merwina, Dreysego, Giffarda i Collatha z wszystkimi ulepszeniami. **Rewolwery** w najrozmaitszych wielkościach. **Amunicye, przybory myśliwskie, karabinki i pistolety tarczowe** poleca najtaniej i pod gwarancją.
Wszelkie zamówienia na drylingi, expressy, boki, srutowki wyrobu wyżej wymienionych firm, przyjmuje po cenach oryginalnych z dostawą na jesień lub natychmiast
Generalny zastępca dla Galicji i Bukowiny
STEFAN PIELECKI 954
Główny magazyn broni i przyborów uniformowych. Lwów, pl. Maryacki 3. Własna strzelnica 30—300 m.

Najpierwsze źródło zakupna desinfekeyi.
Skład farb i materiałów aptecznych
Leopolda Lityńskiego
dostawcy środków desinfekeyjnych dla król. stoł. miasta Lwowa i kilkunastu najznaczniejszych miast w Galicji,
we Lwowie, ul. Kopernika l. 2.
poleca P. T. Gminom, Obzarom dworskim i wszelkim Instytucjom
kwaskarbolowy, wapno karbolowe, siarkan żelazowy itp.
po najtańszych cenach.
Zwraca się uwagę, iż ceny powyższych artykułów codziennie idą w górę — przeto należy wezwanie zamawiać. 921
Leopold Lityński, Lwów, 2 Kopernika 2.

Podagra i reumatyzm
mogą być na pewno uleczone likworem i pigułkami dr. Laville.
Likwor leczy dotkliwie cierpienia, a pigułki chroniące dolegliwości. Oba medykamenty nie są tajemnymi środkami. Recepta jest udzieloną publiczności z analizą i aprobacją M. Ossian Henry, sławnego chemika akademii paryskiej.
Butelki noszą stempel francuskiego rządu z nazwiskiem „Laville“ Paryż F. Comar, 28 Rue Saint Claude; do nabycia we wszystkich głównych aptekach. 852

Kantor wymiany
c. k. uprz. gal. akcyj. Banku hipotecznego
kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety po kursie dziennym najdokładniejszym nie licząc żadnej prowizyi.
Jako dobra i pewną lokacyę poleca
4 1/2 pre. listy hipoteczne
5 pre. listy hipoteczne promiowane
5 pre. listy hipoteczne bez premii
4 1/2 pre. listy Towarz. kredytowego ziemskiego
4 1/2 pre. listy Banku krajowego
4 1/2 pre. pożyczkę krajową galicyjską
4 pre. pożyczkę propinacyjną galicyjską
5 pre. pożyczkę propinacyjną bukowiniską
4 1/2 pre. pożyczkę węgierskiej kolei państwowej
4 1/2 pre. pożyczkę propinacyjną węgierską
4 pre. węgierskie Obligacye indemnizacyjne,
które to papiery Kantor wymiany Banku hipotecznego zawsze nabywa i sprzedaje po cenach najkorzystniejszych.
Uwaga: Kantor wymiany Banku hipotecznego przyjmuje od P. T. kupujących wszelkie wylosowane a już płatne miejscowe papiery wartościowe, tudzież zapadłe kupony za gotówkę, bez wszelkiego potracenia, zaś zamiejscowe, jedynie za potrąceniem rachunkowych kosztów.
Do efektów, w których wyczerpały się kupony, dostarcza nowych arkuszy kuponowych, za zwróceniem kosztów, które z nich ponosi. 83